

Yksityistie

uutiset 2009

Yksityistieasioiden tiedotuslehti • Julkaisija: Suomen Tieyhdistys

**Yksityisteiden
valtionavustuksiin
reilu korotus**
sivut 2-3

Tien
perusparannus
sujuvaksi
sivu 6

Pääseekö
paloauto
perille
sivu 8

Alueelliset
Yksityistiepäivät
helmi-maalis-
kuussa
sivu 13

Enemmän huomiota siltoihin
sivut 4-5

Alta tarkasteltuna nähdään holvikivien siirtyminen. Tästä voi seurata pahimmassa tapauksessa sillan romahtaminen.

Tämä yksityistie on ollut alun alkaen maantie. Tiellä oleva silta on päällisin puolin luotettavan näköinen ja jopa siisti.

Toiminta- ja tietovuosi 2009

Vuosi 2009 aloittaa merkittävän kolmivuotisperiodin, jolloin yksityisteistä vastaavien tiekuntien ja toimihenkilöiden kannattaa ryhtyä välittömästi tuumasta toimeen. Yksityistiet kun on nyt valtiovallankin taholta todettu tärkeiksi kulkuväyliksi paitsi niitä käyttäville ihmisille, myös elinkeinoelämälle. Puu pitää saada metsästä tehtaalle ja tämän varmistamiseksi valtio antaa lisäavustuksia puukuljetusten kannalta merkittävien yksityisteiden parantamishankkeisiin tänä vuonna sekä vuosina 2010 ja 2011.

Lisäavustukset kannattaa käyttää hyväksi ja toimia nopeasti. Miten ja millaisiin tarkoituksiin rahaa saa, selviää tätä lehteä lukemalla ja lisätietoa on jaossa helmi- ja maaliskuun aikana järjestettävillä Alueellisilla Yksityistiepäivillä. Alueellinen Yksityistiepäivä järjestetään kaikkiaan viidellätoista paikkakunnalla eri puolilla Suomea, joten etäisyys ei muodostu kellekään esteeksi osallistua antoisaan päivään, jonka aikana selvinnevät visaisimmatkin yksityisteihin liittyvät kysymykset.

Ilmastonmuutos osaltaan korostaa yksityisteiden ja niiden kantokyvyn merkitystä, kun pakkastalvet tuntuvat kadonneen kokonaan eikä talviteitä ei ole käytettävissä raskaisiin puukuljetuksiin. Puukuljetukset eivät kuitenkaan ole ai-

noita, jotka asettavat tien ja sen siltojen kantokyvyn koetukselle. Myös maito-, öljy- ja paloautojen pitää päästä liikkumaan, vieläpä ympäri vuoden. Erityisesti siltojen kunto kannattaa tarkastaa hyvin, myös altapäin, kuten siltajutustamme voi havaita.

Kuntotarkastelut, parantamissuunnitelmat, hankkeiden rahoitus ja muut yksityisteiden hoitoon liittyvät tehtävät vaativat paneutumista ja aikaa. Kaikista tiekunnista ei välttämättä löydy näihin tehtäviin halukkaita ja kyvykkäitä toimijoita. Onneksi eri puolilla Suomea alkaa olla ammattilaisia, jolta tiekunta voi ostaa näitä palveluita. Nämä ammattilaiset ovat Tieyhdistyksen TIKO-tiesännöitsijäkoulutuksen käyneitä tiesännöitsijöitä. Tänä vuonna heitä valmistuu jälleen lisää, kun syksyllä järjestetään uusi kurssi vuoden tauon jälkeen.

Tänä vuonna Tieyhdistys järjestää yksityistiekoulutusta myös julkishallinnon ja yritysten edustajille, jotka työssään ovat tekemisissä yksityistieasioiden kanssa. Tämä koulutus järjestetään loppuväestä.

Vuonna 2009 yksityistierintamalla tapahtuu siis paljon, joten toivotan aktiivista ja antoisaa vuotta kaikille yksityisteiden parissa toimiville!

Liisi Vähätalo
Suomen Tieyhdistys

Yksityisteiden

Avustuksia myös puukuljetusten kannalta merkittävälle yksityisteille!

Valtion talousarviossa on vuonna 2009 varattu 23 miljoonaa euroa yksityisteiden parantamishankkeiden avustuksiin. Siitä 10 miljoonaa euroa on tarkoitettu puukuljetusten kannalta merkittävälle yksityisteille (ns. puuhuoltohankkeet). Näillä teillä avustusehdot ovat tavanomaista väljemmät. Sama lisäpanostus puun liikelle saamiseksi on luvassa yksityisteille myös vuosina 2010 ja 2011.

Jukka Lyytinen, Tiehallinto, Keski-Suomen tiepiiri

Esko Hämäläinen, Suomen Yksityistiepalvelu Oy

Tiehallinto avustaa tiekuntia yksityisteiden parantamishankkeissa. Ensisijaisesti avustettavia hankkeita ovat siltojen ja isojen rumpujen uusiminen tai vaurioiden korjaaminen sekä teiden tulva- ja routavaurioiden korjaaminen. Näissä hankkeissa avustus voi olla jopa 75 % hyväksytyistä arvonlisäverollisista kustannuksista.

Muita avustettavia hankkeita ovat kantavuuden ja siihen liittyen kuivatusjärjestelmän parantaminen sekä liikenneturvallisuuden parantaminen, kuten vaarallisen kaarteiden oikaisu, liittymäkohdan parantaminen tai tielinjan siirtäminen. Näissä hankkeissa avustus on yleensä 60 %.

Valtionavustuskelpoisia ovat tiekunnan hallinnoimat tiet, joita käytetään pysyvän asutuksen pääsytienä tai joilla on huomattava liikenteellinen merkitys.

Pysyvän asutuksen pääsytien vaikutuspiirissä on oltava vähintään kolme pysyvästi asuttua taloutta. Avustuskelpoisuuden ehtona on lisäksi, että pysyvän asu-

tuksen käyttämä tiepituus on yhtäjaksoisesti vähintään yksi kilometri.

Tiellä on paikkakunnan liikenteessä huomattava merkitys, jos tietä käytetään yleisesti läpikululiikenteeseen tai jos tien varrella on merkittävästi muiden kuin tieosakkaiden liikennettä aiheuttavia toimintoja. Tie voidaan määritellä liikenteellisesti merkittäväksi myös silloin, kun sillä on säännöllistä joukkoliikennettä.

Tiehallinto päättää avustettavista hankkeista hakemusten perusteella käytettävissä olevan määrärahan puitteissa. Valtionavustusta voidaan myöntää, jos sitä on pidettävä tarpeellisenä hankkeen laatu ja laajuus huomioon ottaen. Käytännössä alle 10 000 euron hankkeita avustetaan harvoin.

Puuhuoltohankkeiden erityisehdot vuosina 2009-2011

Vuosina 2009-2011 Tiehallinnon kautta voivat saada avustusta myös sellaiset tiekunnalliset yksityistiet, joilla on puukuljetusten kannalta huomattava merkitys. Tiekunta siis vaaditaan, mutta muita ehtoja ei ole.

Asumaton metsätie samoin kuin asuttu tie kaikkine metsätiehaaroineen voi olla avustuskelpoinen. Myöskään kesämökkien määrällä tien varressa ei ole merkitystä.

Ratkaisevaa on kaikissa tapauksissa tien huomattava merkitys puukuljetusten kannalta. Sen tunnusmerkkejä ovat ainakin tien laaja metsävaltainen vaikutusalue ja tiedossa olevat runsaat hakkuut. Avustuskelpoisuuden hakijan on hankittava asiasta metsäkeskuksen lausunto.

Metsäkeskuksesta saa lisätietoa myös kestävän metsätalouden rahoituslain (Kemera) mukaisesta tuesta. Se on ainakin Kemera-avustusehdot täyttävillä metsäteillä yleensä ensisijainen tukimuoto.

Puukuljetusten kannalta merkittävälle teille myönnettävät Tiehallinnon parantamisavustukset ovat 50 % hankkeen hyväksytyistä arvonlisäverollisista kustannuksista.

Avustusta voidaan erityisesti syistä myöntää myös uuden tien tekemiseen. Uuden tien rakentamisen perusteena voi olla esimerkiksi kuljetusmatkan olennainen lyhentyminen. Uuden tien rakentamisen osalta avustus on 30 %.

Avustuskelpoisuudesta kannattaa varmistua ensimmäiseksi

Jos tiekunnalla ei ole voimassa olevaa päätöstä tien valtionavustuskelpoisuudesta, on sitä haettava Tiehallinnolta. Hakemuslomakkeen - Yksityisen tien valtionavustuskelpoisuus - täyttöohjeineen saa internet-osoitteista www.tiehallinto.fi/lomakkeet ja www.suomi.fi/lomakkeet sekä

Koko ala yhdessä näyttelyssä.

**Yhdyskuntatekniikka
Infratech 2009**

Tampereen
Messu- ja Urheilukeskus
27.-29.5.2009

Rekisteröidy kävijäksi www.yhdyskuntatekniikka.fi

• Energiahuolto • Jätehuolto • Katu-, tie- ja liikennetekniikka • Konekalusto • Mittaustekniikka ja laboratoriopalvelut
• Satamat ja väylät • Informaatiotekniikka • Työmaavarusteet • Urheilu- ja virkistysalueet • Vesihuoltotekniikka
• Yhdyskuntasuunnittelu • Ympäristönsuojelu

Yksityistie
uutiset 2009

Yksityistieasioiden tiedotuslehti • Julkaisija: Suomen Tieyhdistys

YksityistieUutiset 2009
Yksityistieasioiden tiedotuslehti

Julkaisija Suomen Tieyhdistys ry
Kaupintie 16 A
00440 Helsinki
020 786 1000
020 786 1009
www.tieyhdistys.fi

Puhelin
Faksi

Päätoimittaja Liisi Vähätalo
Toimitusneuvosto

Elina Kasteenpohja, Tieyhdistys
Jukka Lyytinen, Tiehallinto
Jaakko Rahja, Tieyhdistys
Kirsti Suniala, Tiehallinto

Taitto, paino I-print Oy, Seinäjoki
Painos 25 000

valtionavustuksiin reilu korotus

Tiehallinnosta.

Avustuskelpoisuutta voi hakea ilman erityistä määräaika. Päätös asiassa pyritään tekemään mahdollisimman nopeasti.

Hakemukseen tulee liittää:

- peruskartta tai kopio, johon on merkitty avustuskelpoiseksi haettavat tiekunnan tien osat ja tien vaikutusalueen pysyvä asutus
- toimituspöytäkirja tiekunnan perustamistoimittuksesta
- karttaote maanmittaus-toimiston yksityistierekisteristä
- metsäkeskuksen lausunto haettaessa avustuskelpoisuutta puuhoitoperusteilla

Jos tiellä ei ole tiekuntaa, saa sen perustamisen joko tielautakunnan toimituksessa tai tarvittaessa maanmittaus-toimiston yksityistietoimittuksessa vireille yksikin tieosakas. Samalla tavoin toimitaan, jos tarkoituksena on liittää tie jo olemassa olevaan tiekuntaan.

Hyvällä suunnittelulla hyvä hanke

Tiekunnan kannattaa käyttää ammattitaitoista suunnittelijaa. Asiantuntija-apua kannattaa tiedustella mm. paikallisilta tieisännöitsijöiltä, metsäkeskuksesta tai metsänhoitoyhdistyksestä. Suunnittelukustannukset ovat kohtuulliseen määrään saakka avustuskelpoisia.

Suunnittelun tarkoituksena on varmistaa, että parantamishanke toteutetaan tarkoituksenmukaisimmalla tavalla mahdollisimman edullisesti ympäristö- ja luonnonarvot huomioon ottaen.

Suunnittelun osana selvitetään myös yksityistietoimittustarpeet. Tiealue voi olla tarpeen leventää tai tietä täytyy oikaista vaikka pahan mäen takia. Pelkkä maanomistajien suostumus ei riitä, vaan asia on ratkaistava yksityistietoimittuksessa.

Suuremmissa hankkeissa laaditaan yksityistiesuunnitelma, joka koostuu

suunnitelmaselostuksesta, kustannusarviosta, suunnitelmakartoista sekä pituus- ja poikkileikkauskuvista. Pienemmissä hankkeissa noudatetaan kevennettyä suunnittelumenettelyä. Hankkeesta laaditaan kustannusarvion lisäksi tarkka työselitys.

Parantamistöistä on laadittu ohjekortteja, jotka ovat saatavissa Tiehallinnon internet-sivulta www.tiehallinto.fi/yksityistiet.

Siltahankkeista tarvitaan yleensä aina silta-asiantuntijan laatima suunnitelma. Tiehallinnon internet-sivulta www.tiehallinto.fi/sillat löytyy runsaasti yleistä siltatietoa ja tietoa yksityistiesilloista.

Avustushakemus ajoissa vireille

Parantamisavustuksen hakemiselle ei ole erityistä määräaika. Suosittelavaa on tehdä hakemus Tiehallinnolle viimeistään kesäkuudella ennen suunniteltua töiden tekemisvuotta. Hakemuksen, suunnitelman ja

kustannusarvion käsittelyyn liittyy yleensä aina maastotarkastus. Kesällä jätetty hakemus ehditään tarkastaa maastossakin sulan maan aikaan. Avustuksen hakemisesta täytyy olla tiekunnan kokouksen päätös.

Yksityisen tien parantamisen valtionavustus -hakemuslomakkeen täyttöohjeineen saa internet- osoitteista www.tiehallinto.fi/lomakkeet ja www.suomi.fi/lomakkeet sekä Tiehallinnosta.

Hakemukseen on liitettävä

- tien parantamista koskeva suunnitelma työselityksineen (kahtena kappaleena)
- suunnitelmakartta, johon on merkitty parantamiskohteiden sijainti sekä tien vaikutusalueen pysyvä asutus (kahtena kappaleena)

- suoritepohjainen kustannusarvio arvonlisäverollisena
 - arvio kustannusarvioon sisällytyistä, tiekunnan omalla työllä tehtävistä töistä ja niiden määrästä
 - pöytäkirja tiekunnan kokouksesta, jossa avustuksen hakemisesta on päätetty
 - alueellisen ympäristökeskuksen aukkolausunto tarvittaessa
 - alueellisen ympäristökeskuksen luvat tarvittaessa
 - muut luvat, suostumukset ja lausunnot tarvittaessa
- Siltahankkeissa saatetaan tarvita myös vesilain mukainen lupa ympäristölupavirastosta. Joissain hankkeissa voi olla tarpeen maankäyttö- ja rakennuslain mukainen toimenpidelupa kunnan rakennustarkastusviranomaiselta.

Tiekunta valitsee työn toteuttamistavan

Työ voidaan tehdä kokonaan tai osittain tiekunnan omana

työnä. Yleisimmin työt kuitenkin teetetään kokonaisuutena osurakalla. Avustuspäätöksen liitteenä tiekunta saa työn toteuttamiseen sekä urakoiden ja hankintojen kilpailuttamiseen liittyvät ehdot ja ohjeet.

Tiekunnan kokouksen tulee päättää avustuksen vastaanottamisesta ja hankkeen varsinaisesta käynnistämisestä. Hoitokunta tai toimitsijamies voidaan valtuuttaa urakkakilpailun järjestämiseen ja muuhun hankkeen käytännön toteuttamiseen.

Vastuu kilpailuttamisesta, urakoitsijan valinnasta sekä töiden toteuttamisesta ja hankkeen onnistumisesta on tiekunnalla ja sen valitsema-

la valvojalla. Tiekunnan kannattaakin kiinnittää erityistä huomiota ammattitaitoisen valvojan valintaan.

Tiehallinnon valvonta hankkeen toteuttamisen aikana liittyy valtionavustuspäätöksen sekä hyväksytyyn suunnitelmaan ja kustannusarvion noudattamiseen.

Tiehallinnon asiakaspalvelu neuvoo

Lisätietoja ja tarkempia ohjeita sekä avustuskelpoisuuden että parantamisavustuksen hakemisesta ja yksityistieiden valtionavustuksista yleensä saa Tiehallinnon asiakaspalvelusta, puh. 0206 90 303 (arkisin klo 9 -16).

AJOPÄIVÄKIRJA - TYÖKIRJURI - MATKAMITTARI

TARKKA MITTAUS

ELTRIP-50:stä saat kaikki tiedot mitä ajopäiväkirjalta vaaditaan. Tiedot suoraan raportiksi, jossa yhteenlasketut tiedot ovat valmiina.

- * Päivämäärä, ajon alku- ja loppu-aika
 - * Työn kohde ja tarkoitus
 - * Kilometrit ja aika
 - * **Huom:** Auton mittarin lukema juoksevasti
- Työkohteiden seuranta on helppoa ja tarkkaa.
- * Tunnit ja kilometrit työkohteittain esim laskutusta varten
 - * Jälkeenpäin on helppo tarkistaa kohteelle tehdyt työt
- Kuljettajakohtainen seuranta.
- * Jos ajoneuvoa käyttää useampi henkilö, saat eriteltyt työtiedot kuljettajittain.

LUOTETTAVAA LAATUA

ELTRIP-50 on kotimainen, Suomen oloihin tehty, kestävä tuote.

- * Kestää kovaakin pakkasta - sinun ei tarvitse odotella laitteen "heräämistä"
- * Selkeät toiminnot - helppo käyttää
- * Yli 20 vuoden kokemuksella valmistettu laadukas tuote
- * Suomenkieliset ohjeet sekä valmistajan ammattitaitoinen tuki

KÄYTÖSSÄ EDULLINEN

- * Vain hankintahinta
- * Ei ylläpitokuluja
- * Ei tiedonsiirto- tai käsittelykuluja
- * Pitkäikäinen, huolto toimii pitkälle tulevaisuuteen

Tutustu netissä ja lataa ilmaiset ohjelmat:

<http://www.trippi.fi/ET-50.htm>

ja tilaa

puh. (08) 6121 651

Meiltä myös ELTRIP-45n sarjan tarkkuusmatka- ja kitkamittarit, TELMU-työkirjurit sekä MITAX-taksamittarit. Autourheilua harrastaville ELTRIP-R10.

Valmistaja: **TRIPPI Oy**

Hevossuontie 50, 87100 KAJAANI

- mittauksen erikoisosaaja -

ELTRIP-50

TARKKA

LUOTETTAVA

EDULLINEN

Enemmän huomiota siltoihin

Yksityisteiden sillat

Tiesännöitsijä
Sakari Seppälä,
www.tiestopalvelut.fi

Tämän sillan suhteen on toimittu oikein, sillä äskettäin asetetulle painorajoitukselle löytyy tarkemmin katsoen hyvät perusteet.

Painorajoituksen syy selviää, kun vilkaisee siltarakennetta sivulta. Kantavien tukirakenteiden puutteisiin nähden kaiteiden puuttuminen tai kaidemateriaali on pienempi paha. Raskas puukuorma ei tätä siltaa ylitä.

Tämän yksityistien kautta kulkee vilkas liikenne ml. puutavarakuljetuksia. Kaikki näyttää päältä päin hyvältä, mitä nyt kaiteet hiukan repsottavat.

Jokiuomasta katsottuna silta on tällainen. Junavaunun runko sillan kantavan rakenteena on sinänsä kestävä, mutta rungon liikkuminen on murentanut alapuolista rakennetta. Jossakin vaiheessa se viimeinenkin kivi vierähtää pois ikävin seurauksin. Tälle sillalle asetettiin heti tarkastuksen jälkeen painorajoitus ja päätettiin uusia silta kesällä 2009.

Yksityisteillä on tuhansia siltoja. Tarkkaa lukumäärää ei ole kenelläkään tiedossa, mutta esimerkiksi valtionapuun oikeutetuilla yksityisteillä niitä lienee 4 000-5 000. Tämän lisäksi tulevat kaikki ne tuhannet sillat, jotka ovat muilla yksityisteillä ja metsäteillä.

Yksityisteiden silloista tiedetään yleishavainnoinnin perusteella, että ne yleisesti ottaen ovat huolestuttavassa tilassa.

Isolla osalla silloista rakenteellinen yleiskunto on heikko, ajorata liian kapea sekä sillan kantavuus riittämätön kyseiselle tielle tai ainakaan siitä ei ole laskennallisesti osoitettavaa tietoa. Varsinkin läpiajoteilla liikkuu maksimipainoissa olevia ajoneuvoja ilman, että tiedettäisiin siltojen kantavuudesta mitään. Autojen navigointilaitteet jopa ohjaavat läpiajoteille, koska järjestelmissä ei ole tietoa todellisista painorajoituksista.

Yksityisteiden merkitys on nyt tunnustettu valtiohallinnon taholla runsaamman peruskorjauksen muodossa, ehkä myös pakotettuna huomioiden kotimaisen raaka-aineen liikkuvuus ja maaseudun ammattienharjoittajien tarpeet. Avustuksista toki suurin osa käytetään yksityisteiden kuivatuksen, kantavuuden ja liikenneturvallisuuden parantamiseen, mikä onkin välttämätön edellytys paikallisten asukkaiden liikkumiselle.

Siltojen teknisiin puutteisiin perustuva kunnostus on ollut suhteellisesti hyvin vähäistä, vaikka heikko silta voi estää täydellisesti mm. puutavarakuljetuksen kyseisellä tiellä. Tämä johtunee siitä, että sillan kunnan arviointi on tiekunnalle melko hankala tehtävä. Onhan se aika haastavaa myös alalla toimiville. Tiehallinnon avustusrahasta osa pitäisikin ohjata tärkeiden reittien yksityistiesiltojen kunnostustarkastuksiin, jotta peruskorjaussuunnittelu lähtisi oikeille urille. Sama koskee myös normaalia yksityistien kantavuus-

Tämä vanhahko silta sopii hyvin ympäristöönsä. Kannattajien taipumat osoittavat, että kuormat ylittävät kestokyvyn. Siltaan laitetaan uudet teräspalkit ja kanneksi syrjälankut.

Sillalle laitettiin uudet liimapuupalkit ja puinen kansirakenne syrjälankuista. Rakenne on mitoitettu kestäväksi tarvittava liikennekuormitus. Monesti vanhoissa palkkisilloissa voi olla muista puutteista huolimatta käyttökelpoiset maatuet, joita korjattuna voidaan edelleen käyttää. Sillan korvaaminen putkisillalla vanhojen maatuken väliin on mahdollista, mutta mahdollinen maatuken purkaminen nostaa kustannuksia.

Tämän läpiajotien silta on vielä ryhdissään, mutta vaatii palkkien pienuuden takia 8 tonnin painorajoituksen. Koska pysyvää rajoitusta ei liikenteen luonteen vuoksi voida pitää, päätettiin remontoida silta.

Kansirakenne on kulunut. Sillan päissä ei itse tiessä ole tiivistä kulutus pintaa lainkaan, jolloin irtokivet pääsevät hiomaan renkaiden kanssa puista kansirakennetta. Siinä kantavuus heikkenee, mutta suurin haitta on esiin työntyvät naulat.

– kuntotarkastuksia tarvitaan

den parantamista, jotta päästäisiin teknisesti tasokkaaseen lopputulokseen peruskorjaamisen toteutuksessa.

Oheisissa kuvissa on havainnollistettu yksityistiesiltoihin liittyviä pulmia.

Miten tulisi toimia

Ennen kaikkea tiekuntien kannatta nyt nostaa kytkintä ja lähteä liikkeelle ja tarkistaa tai tarkistuttaa omien teittensä siltojen kunto. Tämä asian tiedostaminen on ensimmäinen askel.

Esimerkiksi alueella toimiva tieisännöitsijä - tietysti suuntautumisestaan riippuen - voi suorittaa siltojen kunnan alkutarkastelun, ehkä enemmänkin. Sitten kannattaa olla yhteydessä paikalliseen tiepiiriin. Siellä on asiantuntemusta ja tietoa, minkä tasoista ja hintaista suunnittelu- ja teettämisosaa on lähialueelta saatavissa. Useasti on suunnittelu käynnistettävä maaperätutkimuksella, mikä auttaa oikean ratkaisun löytämisessä.

Sillan korjauksen suunnitteluun kannattaa panostaa, sillä puutteelliset ja ylimalkaiset lähtötiedot kostaavat heti työn kilpailuttamis- ja toteutusvaiheessa.

Tiekunnassa - samoin Tiehallinnon tarkastaessa siltojen kuntoarvioita - on syytä huomioida, että siltojen painorajoitukset ovat kunnossa vastuiden varalta.

Tiekuntien on hyvä huomata, että valtio tukee sillan peruskorjausta merkittävästi. Maksimissaan tuki on 75 % hyväksytyistä kustannuksista, jos asianomainen tie on niin sanottu asuttu ja valtion apuun oikeutettu yksityistie. Usein myös kunta lähtee remontin tärkeyden takia tukemaan sillan parantamista.

Mielestäni nyt on oikea aika puuhata alemmaa tieverkkoa ja sen siltoja kuntoon. Yksityistiestö on saamassa ansaittua huomiota ja tähän kädenojennukseen kannattaa tarttua.

Koko siltarakenne purettiin ja rakennettiin samalle paikalle rumpusilta. Vanhan sillan kivet käytettiin uomassa ja luiskissa eroosionsuojaukseen.

Tiekunta halusi säilyttää kiviset maatuet. Ne kuitenkin olivat jo uusimiskunnossa.

Sandön silta on varsin kookas, pituutta on 100 m. Se rakennettiin vuonna 1996 korvaamaan lossi. Pällepäin ei sillassa ole havaittavissa pahempia vikoja, mutta merivesi ja kemikaalit ovat syövyttäneet kaikki teräsbetonipaalat noin metrin matkalla. Korjauksen suunnitelma on jo tehty.

Tämä upeat lohiapajat ylittävä silta on maatumien, liimapuukannattajien ja kaiteiden puolesta hyvin vaatimukset täyttävä. Kuitenkin pientä remontin tarvetta esiintyy päältä katsottuna.

Meren rannoilla on syytä ottaa huomioon vedenpinnan suuret vaihtelut ja se, että suolainen vesi aiheuttaa teräsrakenteisiin syöpyä. Tässä kuvan tapauksessa teräspalkki on jo puhkiruostunut. Silta tullaan uusimaan kokonaan ja tien pintaa samalla nostetaan 0,5 metriä tulvien varalta.

Kuka päättää ja mistä? Milloin?

Tien perusparantamisen päätöksenteko tiekunnassa

Yksityistien perusparantaminen on iso ja monesti myös aika kallis toimenpide. Homma kannatta tuumata kunnolla ja asianmukaiset päätökset tehdä niin kuin pitääkin. Siksi tiekunnassa väistämättä kestää jonkin aikaa ennen kuin kaikki tarvittavat päätökset on tehty. Parhaiten hankkeesta selviää, kun aloittaa hyvissä ajoin.

Jaakko Rahja

Usein esitetty kysymys on, että kuka tai mikä elin päättää, milloin ja mistäkin asiasta silloin, kun tiekunnassa koetetaan viedä tien perusparantamisasiaa kunnialla eteenpäin. Tämä lyhyt artikkeli koetetaan vastata noihin edellä mainittuihin kysymyksiin. Kaiken kattava juttu tämä ei välttämättä ole, mutta antaa takuuvarmasti joitakin suuntaviivoja

Mainittava kokouskutsussa

Lähtökohta on, että itse parantamishankkeesta ja myös erilaisten avustusten hakemisesta päätetään tiekunnan kokouksessa. Eli kokouksessa, johon kutsutaan kaikki osakkaat. Kyse ei siis

ole puheenjohtajan saati yksittäisen hoitokunnan jäsenen omasta sooloilusta, vaikka monesti varmaan mieli tekisi ohittaa riitelevät osakkaat päätöksenteossa. Näin emme siis kuitenkaan menettele.

Tien perusparantaminen on asia, joka on mainittava kokouskutsusta. Tämä yksityistieläistä juontava vaatimus perustuu siihen, että kokouskutsussa on mainittava kaikki tienpidon kannalta merkittävät asiat.

Kokouskutsussa on mainittava itse perusparantamisasian lisäksi kaikki muutkin merkittävät asiat. Tällainen on esimerkiksi tietoilmituksen hakeminen, mikäli näyttää siltä, että tarvitaan tietoilmitusta vaikkapa tiealueen leventämiseksi. Toinen esimerkki on

Vesi on liikenteen ohella tien vaurioiden suurin aiheuttaja. Kuvassa eroosio on alkanut syövyttää sillan maatikia.

mahdollisen lainapäätöksen tekeminen, joka myös on kutsussa mainittava.

Koko prosessi askel askeleelta

Päätöksenteko tiekunnassa voidaan esittää esimerkiksi seuraavanlaisena 'askelluksena';

1. vuosi

Hoitokunnan kokous 1: Alustavan ajatuksen pohjalta tehdään tien parantamistarpeen määrittely eli mitä mahdollisesti pitäisi tehdä. Tehdään myös avustumahdollisuuksien selvittäminen eli keneltä voisi rahoitustukea hakea. Kyseeseen ensisijaisesti tulee valtion avustus tiepiirin kautta tai Kemera-avustus metsäkeskuksen kautta ja kunnan avustus. Arvioidaan tarve tietoilmituksen hakemiselle esimerkiksi tiealueen leventämiseksi ja tieyksiköinnin uusimiselle. Tämä kokous pidetään esimerkiksi maaliskuussa 2009.

Tiekunnan kokous 1: Hoitokunnan esityksestä tehdään päätös hankkeen käynnistämiseksi. Annetaan samassa yhteydessä hoitokunnalle valtuutus suunnitella tai suunnitelluttaa ulkopuolisella hanke ja siihen liittyvät muut asiat kuten kustannusarvion tekeminen. Päätetään mahdollisen tietoilmituksen hakemisesta sekä mahdollisesti jo vanhentuneen tieyksiköinnin uusimisesta. Tämä kokous pidetään esimerkiksi huhtikuussa 2009.

Hoitokunnan kokous 2: Alo-

tetaan hankkeen suunnittelu valitsemalla suunnittelija ja tekemällä alustava aikataulu. Samalla päätetään tilata mahdolliset tutkimukset ja laitetaan vireille tiekunnan päätöksen mukaisesti tietoilmitus ja/tai tieyksiköinnin uusiminen. Tämä hoitokunnan kokous pidetään vaikkapa kesäkuussa 2009.

Hoitokunnan kokous 3: Tässä kokouksessa käsitellään ja hyväksytään hankkeen suunnitelma. Samoin tiekunnan kokouksen antamien valtuutuksien puitteissa päätetään hakea mahdollisia avustuksia suunnitelman ja siihen liittyvän kustannusarvion perusteella. Kokouksen ajankohta on esimerkiksi elokuu 2009.

2. vuosi

Tiekunnan kokous 2: Hankkeen suunnitelman, kustannusarvion ja kokouksen mennessä saapuneiden avustuspäätösten pohjalta päätetään hankkeen toteuttamisesta. Samalla tehdään päätös mahdollisten avustusten vastaanottamisesta (niitähän ei tietystikään ole pakko ottaa vastaan). Samoin vahvistetaan uudet tieyksiköt, jos uusiminen on tehty. Päätetään myös, miten hankkeen omarahoitus kootaan, esimerkiksi lainapäätös tehdään tässä yhteydessä. Kokous antaa hoitokunnalle toteuttamisvaltuutuksen tietyllä kustannushaarukalla. Tiekunnan kokous numero 2 pidetään esimerkiksi toukokuussa

Rumpu- tai muu vaurio on jo pitkällä, kun oireet alkavat vasta näkyä tien pinnalla. Siksi tien kuntoa on syytä seurata muutoinkin kuin vain auton ikkunasta.

Yksityistien perusparantamisessa valvojan rooli on tärkeä. Hän on tiekunnan edustaja työmaalla ja valvoo työn sujumisen suunnitelmien mukaan. Usein hän joutuu tekemään nopeitakin päätöksiä uusien havaintojen perusteella ja siksi ammattitaito ei ole haitaksi.

Olisikohan naapurin poikien pitänyt aloittaa tiensä peruskunnostaminen jo aikaa sitten.

2010.

Hoitokunnan kokous 4: Tässä kokouksessa tehdään urakkatarjouspyyntö (sen sisältö, voittajan ratkaisuperusteet, kilpailuttamistapa, lehti-ilmoitukset tms., tarjouspyyntöjen lähettäminen). Valitaan tai ainakin mietitään, kuka olisi sopiva työn valvoja tiekunnan puolesta. Kokouksen ajankohta on heti tiekunnan kokouksen jälkeen kesäkuussa 2010.

Hoitokunnan kokous 5: Kokouksessa käsitellään saadut urakkatarjoukset eli niiden avaaminen, tarjoajien ja hintojen toteaminen, tarjousten hyväksyminen sekä pyydetään mahdolliset lisäselvitykset. Lopputulemana on urakoitsijan valinta. Kokous pidetään esimerkiksi heinäkuussa 2010.

Hoitokunnan kokous 6: Allekirjoitetaan urakkasopimus.

Tässä kuvitteellisessa esimerkissä yksityistien perusparantaminen tehdään loppukesän ja syksyn 2010 aikana. Hankkeen luonteesta tietysti riippuu, hoituu koko työ mainitun vuoden aikana vai pitääkö jatkaa seuravana keväänä. Hoitokunta joutuu ymmärrettävästi pitämään kokouksia tarpeen mukaan hankkeen aikana.

3. vuosi

Tiekunnan kokous 3: Tämä kokous on eräänlainen hankkeen tilinpäätöskokous. Osakkaille kerrotaan rahallinen tilinpäätös sekä myönnetään vastuuvapaus edellisen vuoden ja samalla hankkeen tilivelvollisille. Mukava tapa esitellä valmis hanke on pitää muutaman valokuvan esitys, joka sitten kopioidaan paperiversiona vuosikokouksen pöytäkirjaan tulevien sukupolvien ihailtavaksi. Ovatpa jotkut tiekunnat tehneet oikein julkaisunkin hankkeesta. On myös syytä sopia suurella vaivalla perusparannetun tien oikean ja tehokkaan kunnossapidon hoitamisesta jatkossa. Kokouksen ajankohta on normaali vuosikokousaika eli esimerkiksi toukokuu 2011.

On selvää, että tarvittaessa pidetään tiekunnan ylimääräinen kokous esimerkiksi silloin, jos tarvitaan uusia valtuutuksia tai uusia avustushakemuksia tai peräti ehdotetaan luopumista koko hankkeesta.

Vesi seisoo tiellä lammikkoina. Jotain tarttis tehdä? Mistä apua?

Asiakaspalvelusuunnittelija Kirsti Suniala, Tiehallinto

Yksityisteiden kunnossapitoon ja parantamiseen on olemassa ohjekortteja, joiden avulla voi selvittää, mitä pitää tehdä kun esimerkiksi tien rakenteessa on ongelmia.

Tiehallinnon internetsivuilla www.tiehallinto.fi/ohjekortit on 33 erilaista korttia tai sivua, jotka täydentävät yksityisten teiden kunnossapito-ohjeistoa ja antavat hyviä ohjeita myös pienimuotoiseen perusparantamiseen, johon ei yleensä tarvita erillisen suunnitelman laatimista. Kortit on ryhmitelty tehtäväkokonaisuuksina päätösikoiden mukaisesti. Niitä ovat Rummut, joista on 10 korttia, Pintakuivatus (3 korttia), Routimishaittojen vähentäminen (3 korttia), Kantavuuden parantaminen (8 korttia) ja Kunnossapito (9 korttia).

Korteista on apua silloin kun tiekunta tai sen osakasmietti, mitä tehdään jos

esimerkiksi rumpu hajoaa tai vesi seisoo tiellä olevissa kuopissa. Korteista voi katsoa löytyykö sieltä sellaisia neuvoja, että tiekunta voisi itse tehdä korjauksen.

Ohjekorteista voi helposti opiskella yksityisen tien kunnossapitoon ja perusparantamiseen kuuluvat perusasiat. Niissä on kansantajuisesti kirjoitettuja tekstejä tienpidon perusasioista ja myös hieman oudommista asioista kuten siirtymäkiiloista.

Parantamissuunnitelmia arvioitaessa voi korteista varmistaa, että ymmärtää mitä suunnitelmissa kerrotaan. Ei pidä tilata ylläatua eikä myöskään pidä säästää liikaa tien kestävyden tai toimivuuden kannalta väärissä kohdissa. On muistettava, että tien pitää palvella tieosakkaiden kulkemis- ja kuljettamistarpeita. On hyvä jos tieosakkaat puhuvat näissä perusasioissa samaa kieltä. Ei pidä myöskään ostaa ”sikkaa säkissä.”

Korttien neuvoja noudattamalla voidaan saavuttaa

hyvä rakenteellinen laatu, joka taas on perusedellytys toimivalle kunnossapidolle. Kun tietä pidetään kunnossa ohjeiden ja tien vaatiman tarpeen mukaisesti, voidaan säästää sekä talvi- että kesäkunnossapidon menoissa, ja itse tie pysyy ehjänä. Ehjä tie on perusedellytys tienkäyttäjien sujuvalle ja turvalliselle kulkemiselle.

Hyvin hoidettu tie toimii vuosikautia tiekunnan jäsenten edellyttämällä tavalla ja sen hoitamiseen ohjatut varat pysyvät kohtuullisina. Tiehen sijoitetut varat ovat investointi moneksi vuodeksi. Omaisuutta kannattaa hoitaa hyvin, jotta sen arvo säilyy ja sen avulla saadaan halutut tulokset. Jossain vaiheessa tiehen pitää uhrata enemmän kuten silloinkin kun vaihdamme vanhan auton uuteen. Näin tapahtuu yksityistieillä, kun teemme sille perusparantamista. Uusitulla tiellä on taas hyvä liikkua niin kuin uudella autollakin.

Ohjekorteista saa lisätietoja

TIEHALLINTO	YKSITYISTEN TEIDEN PARANTAMINEN JA KUNNOSSAPITO	
	KUNNOSSAPITO	
KORTISTON SISÄLTÖ	Kunnossapito •kunnossapidon kalenteri •maakivien poisto •höyläys •lanaus •sorastus •pölynsidonta •päällysteen korjaus	
	HOYLÄYKSEN TARKOITUS Tasoo ajorata ja poistaa kuopat. Muotoilla sivukaltevuus sellaiseksi, että se vastaa liikenteen vaatimuksia ja että vesi valuu sivuosiin. Palauttaa ajoradan reunan siirtynyt irtonainen kiviaines takaisin ajoradalle. Sekoittaa kulutuskerroksen kiviaines, sidemaa ym. maa-ainetta kulutuskerrokseen. Poistaa reunapalteen (reunapalteen estävät veden pääsyn sivuosiin).	
TARVE 0...3 kertaa vuodessa tien merkityksestä riippuen, kuitenkin vähintään joka toinen vuosi. Jos tien pintaan ulottunut runsaasti maakiviä tai kulutuskerrosta ei ole riittävästi, höyläys ei ole oikea kunnossapitotoimi.		
TYÖN AJOITUS Keväällä roudan sulamisen jälkeen. Sorastuksen yhteydessä. Syksyllä ennen pinnan jäätymistä. Sateen jälkeen, jolloin tienpinta on vielä kostea. Kuivaa tietä ei pidä höylätä.		
Kuva: Höyläys		
TYÖN SUORITUS Höyläykseen soveltuvan tien leveyden täytyy olla vähintään 3 m. Sorakulutuskerroksen höyläykseen sopii hyvin keskiraskas tiehöylä. Painoluokka 11-13 t. Koska höyläys tehdään yleensä harvoin, tehdään se suhteellisen raskaasti. Kulutuskerros leikataan kuoppien pohjaa myöten varomalla kuitenkin sekoittamasta kerroksia. Kuoppia käsin täytettäessä, voidaan kuopan pohjaa tarvittaessa pehmentää esim. rautakangella. Höyläyksen aikana pintaan nousevat irtokivet poistetaan mahdollisimman tehokkaasti. Tiekunnan täytyy huolehtia varoittavien liikennemerkkien käytöstä työn aikana. Tiekuunta saattaa olla vastuussa mahdollisista onnettomuuksista (esim. irtokivien aiheuttamat) ellei liikennemerkkejä käytetä.		
Kuva: Ajoradan muotoiluhoyläyksen työvaiheet. Tien kaltevuus 5 % (5 cm/m).		Kuva: Leikkauksyyden merkitys kuoppien poistossa.

Ohjekortti höyläyksestä. Ohjekortit löytyvät osoitteesta www.tiehallinto.fi/ohjekortit.

toja Jukka Lyytiseltä Tiehallinnosta puhelin 040 529 9589.

Tiehallinnon asiakaspalvelukeskuksesta saa yksityisteiden valtionavustuk-

siin liittyvää yleisneuvontaa puhelimesta 0206 90 303.

Pihlajanpuolentie perusparannus

Perusparannus reilussa vuodessa

Isojoella sijaitsevan Pihlajanpuolentie tiekunta haki valtionavustusta tien perusparannukseen elokuussa 2007. Reilun vuoden päästä hakemuksesta perusparannus oli valmis.

Markku Saha

Tiekunnan hakemuksen perusteluissa todettiin, että parannettavan tieosan päässä on perunan jatkojalostukseen erikoistunut yritys. Perunaa jalostetaan yli 20 tonnia vuodessa. Niinpä tiellä liikenne on päivittäistä ja ympärivuotista sekä ennen pääosin raskasta liikennettä.

Yksityistietieillä on koululais- ja postinkuljetusta ja se palvelee myös Isojoen kuntaa, sillä kunnan hiekat ja sora kuljetetaan valtaosaltaan tätä tietä pitkin. Lisäksi tien varrella sijaitsee jätteen keräys- ja kierrätyspiste ja kunnan jätevedenpuhdistamo. Puh-

distamoon ajetaan melkoisesti lietettä. Tie on tärkeä puutavarakuljetuksillekin.

Kaiken kaikkiaan raskasta liikennettä tiellä on 20-50 ajoneuvoa vuorokaudessa. Kokonaisliikennemäärä KVL eli vuorokausiliikenne keskimäärin on noin 300 ajoneuvoa. Pihlajanpuolentien kokonaispituus on 4 km eli tie on hiukan keskimääräistä pidempi. Vaikutusalueelta löytyy 25 pysyvästi asuttua taloutta, joten tie täyttää kaikin puolin kelpoisuusehdot saada valtion normaalia yksityistieavustusta perusparantamiseen.

Lähtötilanteessa oli tiellä vaaralliset mutkat mäessä, joiden oikaisemista tiekunta piti eräänä tärkeänä toimenpiteenä. Rakenteel-

Tarkastaja Markku Saha Vaasan tiepiiristä ja Toni Hautala Maanrakennus Hautala ay:stä kunnostettua tietä tarkastelemassa.

lisen kantavuuden kannalta kiusallinen oli keväinen kerliikko ja jopa kesäaikana heikot tien reunat. Tyypilliseen tapaan tien kuivatus oli puutteellinen.

Parannushankkeen tarkastus suoritettiin tiepiirin toimesta jo varsin pian avustushakemuksen jättämisen jälkeen, lokakuussa ennen talven tuloa. Tarkastuksessa todettiin, että hakemuksen perusteluissa

mainitut mutkat olivat todella hankalia nimenomaan raskaille ajoneuvoille, joita tarkastuksenkin aikana tiellä liikkui useampia. Kaarteissa tien reunat olivat pettäneet.

Vaasan tiepiirissä hakemukseen suhtauduttiin myönteisesti ja avustuspäätös tehtiin helmikuussa 2008.

Suunnitelman laatineen insinööri-toimiston laskel-

Tien oikaisukohteessa leikattiin mäkeä pois.

mien mukaan hankkeen kustannusarvio oli noin 110 000 euroa. Avustuspäätöksen ja suunnitelmien perusteella tiekunta päätti kokouksessaan maalikuussa ottaa valtion avustusta vastaan ja käynnistää varsinainen työ.

Hanke valmistui syyskuun 2008 aikana, noin vuosi avustushakemuksen jättämisestä. Saadut kokemukset sekä tiekunnalle ja

tiepiiriin kuuluneet palautteet ovat olleet erittäin myönteiset ja muitakin tiekuntia perusparantamiseen rohkaisevia. Perunanjalostusyrityksestä kerrottiin, että yrityksessä asioivat autoilijat ovat erittäin tyytyväisiä parannettuun tiehen. Mutkien oikaisu helpottaa raskaiden ajoneuvojen kulua. Liikenneturvallisuus helpottaa asukkaiden liikumista.

Pääsevätkö paloauto ja ambulanssi perille kun

Navetta roihuaa tai vanhan emännän sydäimestä puristaa?

Teksti: Jouko Perkkiö

Kuva: Keski-Uudenmaan Pelastuslaitos

Kestopuheenaiheita monessa tiekunnassa ja myös yleisemmissä keskusteluissa ovat tieyksikköjen määrä ja kaikenlaiset tiekuntien hallinnollisiin seikkoihin liittyvät laillisuuskysymykset. Miten kokoukset pitää kutsua koolle, ovatko ne laillisia, ulkopuolisten tiekäyttöoikeus ja niiden maksuvelvollisuus.

Melko vähälle keskustelulle on jäänyt asia, joka on kuitenkin kertaluokkaa tärkeämpi kuin muutaman euron kiistat tiemaksujen suuruudesta. Onko tiekunnassa taattu, että yksityistietä pitkin pääsee kaikenlaisissa olosuhteissa kauimmaisenkin tienvarren yksineläjän avuksi, kun todellinen hätä on käsillä?

Talven 2009 Alueellisilla Yksityistiepäivillä tämäkin tärkeä asia on esillä. Puheenvuoron saavat palo- ja pelastustoimen edustajat. Tervetuloa kuulemaan lisää lähimmälle kokouspaikakunnalle (lisätietoja toisaalla tässä lehdessä).

Väki vähenee - pidot eivät parane

Maamme väestörakenteen muutos on kaikkien tiedossa. Iäkkäitä ihmisiä on entistä suurempi osa väestöstä. Kyläkeskuksista muutetaan kirkonkyltiin, kirkonkylistä maakuntien kasvukeskuksiin, niistä pääkaupunkiseudulle. Syrjäkylät, hiljaisten maanteiden varret, yksityisteiden kapenevat latvat saavat todistaa vaimenevaa liikennettä ja tienhoitovastuun jäämistä yhä harvem-

mille, usein jo kumaraisille harteille.

Toki kylässä voi vielä toimia maatalousyrittäjiä, jotka tuskailevat EU:n muuttuvan tukiviidakon ja epävarmuuden keskellä. Näille kiinteistöille saavutettavuus on yleensä hyvä. Järeä traktorikalusto perävaunuineen edellyttää tietä kohtuullista kuntoa. Niin myös maitoautot, joiden on päästävä tiloille heikoimmillakin keleillä täyttämään tankkinsa.

Mutta ne syrjäisimmät ja heikkokuntoisimmat tienhaarat. Siellä saattaa asua yksinäisten vanhusten ohella kesämökeissään tai kakkosasunnoissaan pitkiäkin aikoja etätyöntekijöitä, eläkeläisiä tai muuten mökkeilyyn hurahtaneita. Asunnolle asti ei välttämättä ole minkäänlaista tietä. Kävelymatkaa auton parkkipaikalta saattaa kertyä satojakin metrejä.

Ovatko kansalaisten terveys ja omaisuus hyvässä hoidossa, vaikka asuinpaikka onkin hankalan yhteyden takana? Onko asukkaila itsellään, tiekunnalla tai mahdollisesti kunnalla velvollisuuksia hätäkuljetusten

Kiinteistön omistajan ja haltijan on huolehdittava siitä, että hälytysajoneuvoille tarkoitetut ajotiet tai muut kulkuyhteydet pidetään ajokelpoisina ja esteettöminä ja että ne on merkitty asianmukaisesti.

turvaamiseksi ja teiden pitämiseksi sen edellyttämässä kunnossa?

"Rintamailla" puutteelliset osoitekilvet suurin ongelma

Johdantotekstissä arveltiin, että alemman tieverkon liian huono kunto voisi olla ongelma erityisesti maamme varsinaisilla syrjäseuduilla. Mutta miten asia nähdään Keski-Uudellamaalla, jossa toki yhdyskuntarakenne on tiiviimpi, mutta missä läheskään kaikki sentään eivät asu kerrostaloissa kaupungin hoitamien katujen varsilla.

Osoitimme muutamia aiheeseen liittyviä kysymyksiä Keski-Uudenmaan Pelastuslaitoksen apulaispelastusjohtaja **Tapio Hietaniemelle**. Laitoksen toiminta kattaa Vantaan, Hyvinkään, Järvenpään, Keravan, Mäntsälän, Nurmijärven, Pornai-

sen ja Tuusulan alueet.

1) Millaisia juridisia tai muita viranomaismääräyksiä on olemassa liittyen pelastustoimeen ja asuntojen ja muiden kiinteistöjen saavutettavuuteen hätätilanteissa?

2) Millainen on näkemyksenne mukaan tilanne Keski-Uudellamaalla ja kenties koko maassa? Onko olemassa ongelmia ja jos on, niin minkälaisia?

3) Sateet muuttavat huonokuntoiset soratiet liejuveliksi ja pakkasen taas liukastaa tienpinnat. Jos esim. paloauton matka palopaikalle pysähtyy tienposkeen tai kelirikoon ja kiinteistö tämän vuoksi palaa poroksi, minkälaisia oikeusprosesseja on luvassa?

4) Tieyhdistykseen tulee paljon tiedusteluja koskien esim. mökkiteiden talvikunnossapitoa. Onko ja missä tapauksissa tiet pidettävä

auki myös talvella vaikka niissä asuttaisiin vain satunnaisesti ja lyhyitä aikoja? Miten asian näkevät pelastusviranomaiset?

Hietaniemi vastasi kysymyksiimme seuraavasti.

- Pelastuslain 13.6.2003 / 468 §:n 33 mukaisesti; "Kiinteistön omistajan ja haltijan on huolehdittava siitä, että hälytysajoneuvoille tarkoitetut ajotiet tai muuta kulkuyhteydet (pelastustiet) pidetään ajokelpoisina ja esteettöminä ja että ne on merkitty asianmukaisesti."

Vastuu kiinteistölle johtavan tieyhteyden kunnosta on siis kiinteistön omistajan tai haltijan niiltä osin kun tienpidon vastuu ei kuulu tielaitokselle, kunnalle tai muulle toimijalle kuten tiekunnalle.

Keski-Uudenmaan pelastuslaitoksen toiminta-alueella tapahtuu hyvin harvoin tilanteita, joissa tien huono

kunto viivyttaisi pelastustoiminnan tai ensihoidon aloittamista. Joillain pääväylillä niiden ruuhkaisuus aamu- ja iltapäiväruuhkissa hidastaa jonkin verran hälytysajoneuvojen liikkumista

Uskon, että harvaan asutummilla pelastustoimen alueilla saavutettavuusongelma etenkin talvella on huomattavasti suurempi.

Meidän alueellamme suurin ongelma kohteen saavuttamisessa ovat puuttuvat tai huonosti näkyvät rakennusten osoitenumeron merkin-

nät. Jos pelastustoiminnan aloittaminen viivästyy tieyhteyden huonon kunnan vuoksi, pelastusviranomaisen ryhtyneen oikeusprosessiin pelastuslain 33 §:n rikkomisesta vain poikkeuksellisissa tapauksissa. Vahinkoa kärsineen kiinteistön omistaja, haltija tai vakuuttaja voi tietenkin käynnistää oikeustoimet tienpitäjää vastaan, jos kokee tien huonon kunnan viivästyttäneen pelastustoimintaa ja suurentaneen syntyneitä vahinkoa.

Alussa siteeraamani pelastuslain vaatimus koskee kaikkia vuodenaikoja. Pelastusviranomaisena pitäisin tärkeänä, että talviaikana satunnaisestikin asutulle rakennukselle olisi tieyhteys kunnossa ainakin silloin kun rakennus on käytössä.

Pelastusajoneuvojen mitoista painoista ja ajoreitin vaatimuksista löytyy tieto esimerkiksi Keski-Uudenmaan pelastuslaitoksen sivuilta <http://www.ku-pelastus.fi> / ohjeita pelastustien suunnittelijoille.

Kesällä öljykuljetukset sujuvat, mutta ongelmia saattaa ilmaantua rospuuttoaikoina ja talvella.

"Kuljettajat eivät lähde liukkaille yksityisteille"

Öljykuljetus

Teksti: Jouko Perkkiö
Kuva: Neste Oil

Yksityistiet ja muut vähäliikenteiset tiet ovat tärkeitä ainakin kahdesta näkövinkkelistä. Yksi: niitä on paljon. Niiden pituus on kolmin- tai nelinkertainen maanteiden pituuteen verrattuna. Toisaalta niillä kulkee paljon tärkeää liikennettä, vaikka ruuhkia niillä harvemmin

nähdään. Puunhuolto, maidon ja maataloustuotteiden kuljetukset ylipäätään ovat jopa elintärkeitä elinkeinoelämälle.

Yksityisteiden varrella asuville tieosakkaille tieyhteys on elintärkeä. Voidaan ilman sen syvällisempiä tutkimuksia sanoa, että lähes kaikki yksityisteiden liikenne on hyötyliikennettä. Huvik-

seen tietä kuluttavat edestakaisin ajelijat ovat ilman muuta vähemmistönä.

Täyttykö öljysäiliö toivottuna päivänä?

Suomessa on paljon öljylä lämpiäviä taloja. Niiden säiliöön tarvitaan täydennystä silloin kun säiliö alkaa tyhjentyä tai jos öljyn hinta on jostain syystä edullis-

Metsäteollisuuden kriisi havahdutti päättäjät huomaamaan tiestön tärkeyden

Tiestön tärkeydestä on puhuttu iät ja ajat, mutta vasta metsäteollisuuslaitosten sulkemiset saivat päättäjät liikkeelle myös tiekysymyksissä, toteaa Koneyrittäjien liiton toimitusjohtaja Matti Peltola.

- Tiekysymykset ovat erittäin tärkeitä, mutta varsinkin perustienpito ei ole ollut poliitikkojen silmissä kovinkaan seksikäs aihe kertoa äänestäjille heidän ja kansakunnan asioiden hoitamisesta. Näin monasti takaa-alalle on jäänyt se, että yhteiskunnan rooli on ennen kaikkea ylläpitää yritystoiminnan toimintaedellytyksiä kunnossa. Tieyhdistys on tässä monesti unilukkarin roolissa, vertaa yhdistyksen uutena hallituksen jäsenenä (2009-) aloittava Peltola.

- Kun elämme täällä meren takana pitkien etäisyyksien maassa, meillä on erityinen merkitys sille, että tiet ja väylät pidetään kunnossa. Aina 1990-luvulle asti tiemäärärahoissa oli suhteellisen myönteinen kehitys, mutta 1990-luvun laman aikana yhteiskunta alkoi säästää voimakkaasti tiemäärärahoissa. Säästökohde oli sikäli kiitollinen, että säästöt eivät välittömästi näkyneet, tai jos näkyivätkin, niin näkyivät vain pienten ryhmien silmissä. Nyt kun alamäkeä on jatkunut toistakymmentä vuotta, tienpidon korjausvelka on noussut eri laskelmien mukaan yli miljardin euron.

- Samalla olemme heikentäneet elinkeinoelämämme kilpailukykyä ja aiheuttaneet tavallisille tienkäyttäjillekin huomattavaa lisälasta pidentyneillä ajoilla ja

Koneyrittäjiltä löytyy kalustoa joka lähtöön. Kuvassa hakkuukoneesta on laitettu tienhoitokone reunusvesakoiden niittoon.

Koneyrittäjät tulevat panostamaan alempiasteisten teiden, sorateiden ja yksityisteiden, hoitoon ja kunnossapitoon, toteaa toimitusjohtaja Matti Peltola (vas.) Koneyrittäjistä. Toimialapäällikkö Kari Happonen muistuttaa, että yksityistieavustuksia voi hakea Tiehallinnolta ympäri vuoden.

lisääntyneillä korjauskululla. Verovarojen säästö ei siis olekaan johtanut tavallisten veronmaksajien kannalta todellisiin säästöihin, puhumattakaan erityisesti autoilijoilta perityistä veroista ja niiden kohdentamattomuudesta.

- Koneyrittäjiä tiestö koskettaa monin tavoin, sillä edustamillamme maarakennus-, metsäkone- ja energia-alan urakoinneissa tiestöä käytetään raskaiden työkonoiden siirtämiseen ja henkilökunnan liikuttamiseen usein varsin syrjäisillekin työmaille. Tämän vuoksi Koneyrittäjätkin ovat olleet omalta osaltaan herättäjä omalta osaltaan herättämässä julkista keskustelua tienpidon tärkeydestä, mutta vasta metsäteollisuuden kustannuskriisi ja Venäjän vientitulleihin varautuminen nostivat päivänvaloon alempiasteisten teiden välitysky-

vyn ja kulkukelpoisuuden. Tiedossa olleet kelirikkokustannukset tulivat näkyviin kysymyksenä, sulkeutuuko tuotantolinjoja, ellei puu liiku metsästä.

Kelirikkohaittojen pienentäminen mahdollistaisi aiempaa paremmin ympärivuotisen puunkorjuun edellytyksiä ja siten tasaasi merkittävästi metsäkoneurakoinnin kausivaihtelua.

Koneyrittäjät ovat myös tientekijöitä

Tiekuntien on hyvä myös muistaa se että paikalliset maarakennusalan koneyrittäjät ovat juuri niitä paikallisia yrittäjiä, jotka osaavat teiden kunnossapidon. Tietoa oman alueen koneyrittäjistä saa alueen koneyrittäjäyhdistyksestä tai Koneyrittäjien liitosta.

- Tämänhetkinen suhdan-

nettilanne on otollinen aika laittaa myös yksityisteitä kuntoon, toteaa toimintapäällikkö Kari Happonen Koneyrittäjien liitosta. Valtion budjetissa yksityistieavustuksia korotettiin 23 miljoonaan euroon ja tavoitteena on nimenomaan saada liikkeelle hieman järeämpiä kunnostuksia.

- Puunkuljetusten kannalta merkittävälle yksityisteille jaetaan vuosina 2009-2011 liikennepoliittisen selonteon mukaisesti lisärahoituskasena yhteensä 30 miljoonaa euroa. Samalla muutetaan väliaikaisesti yksityistielakia siten, että avustukset voidaan kohdentaa entistä tehokkaammin teille, joilla on puutavarakuljetusten kannalta huomattava merkitys. Avustusta voidaan myöntää myös uuden tien tekemiseen, toteaa Peltola.

- Suurin osa avustuksista on tarkoitus käyttää teiden parantamiseen, kuten ojituksiin, siltojen korjauksiin ja teiden kantavuuden lisäämiseen. Myönnettävän avustuksen enimmäismäärä on 50 prosenttia parantamishankkeen kustannuksista ja 30 prosenttia uuden tien kustannuksista. Poikkeuksellisesti uusiakin teitä voidaan rakentaa siis jos näin lyhennetään puunkuljetusmatkoja. Sorateiden hoidon osaamiseen tulisi erityisesti panostaa, tässä Koneyrittäjät ovat valmiit ottamaan haasteen vastaan. Omalta osaltamme tulemme panostamaan alempiasteisten teiden, sorateiden ja yksityisteiden, hoitoon ja kunnossapitoon, toteaa Peltola.

kset huonokuntoisilla teillä

ta. Polttoainetäydennystä tuova tankkiauto on ainakin kylmässä kärvistelevän omakotiasujan mielestä mitä suurimmassa määrin hyötyliikennettä.

Vaarallisten aineiden ja palavien nesteiden kuljetuksista on olemassa varsin tarkkoja määräyksiä ainakin ajoneuvon rakenteen ja kuljettajien ammattitaidon

osalta.

Mutta mikä neuvoksi, jos tiekunta on päättänyt säästää ja olla hiekoittamatta tietä? Tällaisenkin päätöksen tekemiseen yksityistielaki antaa mahdollisuuden. Lähtekö säiliöauto liukastelemaan kapealle ja liukkaalle tielle arvokkaan ja ympäristön kannalta haitallisen öljykuorman kans-

sa - ”olosuhteet huomioon ottaen ja tilannenopeutta noudattaen?”

Neste Markkinoinnin logistiikkapäällikkö Jukka Kataja: Kun tie on huonossa kunnossa, jäinen, luminen tai kelirikkoineen, millaisilla ohjeistuksilla kuljettajat varustetaan?

- Vaarallisissa olosuhteissa kuljettajalla on oikeus kiel-

täytyä ajamasta huonokuntoisille teille. Yleisillä teillä toimitaan liikennemerkkien mukaan. Kelirikkoaikana jää öljy usein toimittamatta, koska tiepiirit eivät anna lupaa toimittaa. Yksitysteillä kuljettajat eivät ota riskiä, koska vastuu on kuljettajalla, jos tie vaurioituu. Sen vuoksi kuljettaja vaatii tiehoitokunnalta kirjallisen

luvan, jolla siirtää vastuun tiekunnalle, toteaa logistiikkapäällikkö Kataja.

Hän myös muistuttaa, että voimakkaat sateet ovat heikentäneet teiden rakennetta. Vuosittain Nesteen öljyautoille sattuu muutamia yksityisteillä oppoamia, jotka aiheuttavat aina tien korjaamista ja hinausauton tarvetta.

Talvi tuo omat ongelmansa. Auraamisessa pitää olla tarkkana, etteivät autot aja tyhjän päälle (ojien yliauraus). Kataja muistuttaa vielä, että kuljettajat eivät lähde liukkaalle, hiekoittamattomalle tielle.

Yksityistietoimitus ja sen hakeminen

Mihin yksityistietoimitusta tarvitaan?

Elina Kasteenpohja

Yksityistietoimitusta tarvitaan yleensä silloin, kun halutaan selvittää tai perustaa tieoikeuksia. Toimituksessa voidaan ratkaista mm. seuraavanlaisia asioita:

- perustaa tai lakkauttaa tieoikeuksia
- selvittää käyttöoikeuksia
- lakkauttaa yksityistie tai siirtää se toiseen paikkaan
- päättää tien sijainti ja leveys
- perustaa käyttöoikeus puutavaran varastointia, autopaikkaa, venevalkamaa tai -laituria varten
- perustaa tiekunta
- vahvistaa tieyksiköt ja käyttömaksut sekä niiden perusteet

Yksityistietoimituksessa perustettu tieoikeus on pysyvä ja siitä tehdään merkintä kiinteistörekisteriin. Mikäli kiinteistö vaihtaa omistajaa, se ei vaikuta tällaiseen tieoikeuteen. Kiinteistön omistajien keskinäiseen sopimukseen perustuva tieoi-

keus sitoo vain sopimuksen tehneitä henkilöitä ja heidän perillisiä.

Miten yksityistietoimitusta haetaan?

Yksityistietoimitusta haetaan kirjallisesti sen kunnan maanmittaustoimistolta, jonka alueella tie tai suurin osa tiestä sijaitsee. Jos tie sijaitsee kokonaisuudessaan asemakaava-alueella ja kunta huolehtii kiinteistörekisterin pitämisestä, hakemus osoitetaan kunnan kiinteistörekisterin pitäjälle.

Yksityistietoimituksen hakemuslomakkeita saa maanmittaustoimistoista ja maanmittauslaitoksen internetsivuilta. Hakemuksesta tulee selvittää seuraavat asiat:

- miksi toimitusta haetaan
- alueen tai tien nimi, rekisterinnumero tai muu tunnustieto
- tiekunnan ollessa kyseessä, hoitokunnan puheenjohtajan tai toimitsijamiehen yhteystiedot
- mitä kiinteistöjä toimi-

tus koskee (kiinteistöjen nimet, rekisterinumerot, kylä, kunta sekä omistajien yhteystiedot)

- mikäli mahdollista, luettelo nautinta-, rasite- tai käyttöoikeuden haltijoista
- muiden asianosaisten esim. tien tulevien käyttäjien yhteystiedot

Hakemukseen tulee liittää aluetta koskeva kartta, josta selviää riittävän tarkasti hakemuksen kohteena olevan tien sijainti. Hakemusta voidaan täydentää tarvittaessa maanmittaustoimistossa.

Maanmittaustoimistossa hakemuksen perusteella annetaan toimitusmääräys ja toimitusnumero sekä nimitään toimitusinsinööri, joka vastaa toimituksen suorittamisesta. Maanmittaustoimisto lähettää toimituksen hakijalle ilmoituksen, joka sisältää mm. toimitusinsinöörin yhteystiedot ja toimitusnumeron. Tiedot on syytä säilyttää, koska ne nopeuttavat asiointia maanmittaustoimiston kanssa.

Mitä yksityistietoimituksessa tehdään?

Toimitusinsinööri tekee yksityistietoimituksen yksin tai yhdessä kahden uskotun miehen kanssa. Uskottuja miehiä käytetään, jos toimitusinsinööri katsoo sen tarpeelliseksi tai joku asianosainen sitä vaatii.

Toimituskokouksesta tiedotetaan kutsukirjeellä kaikille asianosaisille. Toimituskokouksessa toimitusinsinööri käsittelee hakemuksen kohteena olevan asian mm. kuulemalla asianosaisia. Samalla hän huolehtii viran puolesta siitä, että kaikki toimitukseen kuluvat asiat tulevat käsitellyiksi, esim. mahdolliset maapohjakorvaukset sekä haitan- ja vahingonkorvaukset. Toimituksen yhteydessä tehdään tarvittaessa maastokatselmus.

Pääsääntöisesti toimituskulut maksaa hakija. Jos toimituksesta hyötyvät myös muut kuin hakija, päätetään toimituksessa kustannusten

jakamisesta muiden kiinteistöjen omistajien kesken hyödyn perusteella.

Toimitukseen ja siinä tehtyihin päätöksiin voi hakea muutosta. Valitusaika on 30 päivää loppukokouksesta. Valitus tehdään maaoikeuteen. Maaoikeuden päätöseen voi hakea valituslupaa korkeimmalta oikeudelta, jolloin valitusaika on 60 päivää.

Toimituksen lopettamisen jälkeen

Mikäli toimituksesta ei ole valitettu, rekisterinpitäjä tekee kiinteistörekisteriin toimituksen kohteena olevien kiinteistöjen kohdalle merkinnät tieoikeuksista. Sieltä oikeudet ovat myöhemmin aina todettavissa.

Toimituksesta peritään toimitusmaksu. Se määräytyy toimitukseen käytetyn työajan mukaan maa- ja metsätalousministeriön maksuja koskevan asetuksen mukaisena. Maksu jaetaan osapuolten kesken hei-

dän toimituksesta saamansa hyödyn perusteella.

Toimituksen alkuperäiset asiakirjat ja kartat säilytetään pysyvästi. Asiakirjoista ja kartoista saa jäljennöksiä rekisterinpitäjältä, maanmittaustoimistosta tai kunnalta.

Lisätietoja:

http://www.maanmittauslaitos.fi/Tietoa_maasta/Maanmittaus_toimitukset/Yksityistietoimitus/

http://www.maanmittauslaitos.fi/Tietoa_maasta/Toimitusmenettelyn_kasikirja/Luku_16/soveltuvin_oin

Hakemuslomake:

http://www.maanmittauslaitos.fi/Tietoa_maasta/Maanmittaus_toimitukset/Hakemuslomake/

Kiinteistörekisteriä pitävät kunnat:

<http://www.ktj.fi/ktj/tietopalvelu/default.asp?id=14>

Vaativien kohteiden rakentaja

maastorakentajat

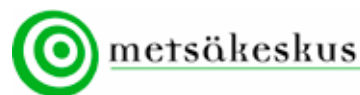
- Teollisuusrakentaminen • Siltarakentaminen
- Vesihuolto- ja voimalaitosrakentaminen
- Maarakentaminen ja kunnallistekniikka
- Kanava-, laituri-, pato- ja satamarakentaminen

Suomen Maastorakentajat Oy

Nikkarintie 10, 70910 Vuorela, puh. (017) 265 6166, fax (017) 265 6177

Jyväskylän toimisto

Vasarakatu 22, 8 A, 40320 Jyväskylä, puh. (014) 374 2847, fax (014) 374 2810

Tarvitseeko tiekuntanne ammattiapua?

- tien rakentamisessa tai
- perusparantamisessa
- tiekunnan kokouksissa, tiemaksujen perinnässä ja kirjanpidossa
- tieyksiköinnissä ja -suunnitelmissa
- kunnossapitotöiden hoitamisessa

Metsäkeskukset palveluksessanne

Metsäkeskus	Päätoimisto	Puhelin
Kusten/Rannikko	Esbo	020 772 6100
	Vasa	020 772 6100
Lounais-Suomi	Turku	020 772 6300
Häme-Uusimaa	Lahti	020 772 6500
Kaakkois-Suomi	Kotka	020 772 7600
Pirkanmaa	Tampere	020 772 7200
Etelä-Savo	Mikkeli	020 772 7400
Etelä-Pohjanmaa	Seinäjoki	(06) 416 3200
Keski-Suomi	Jyväskylä	020 772 7800
Pohjois-Savo	Kuopio	020 772 8000
Pohjois-Karjala	Joensuu	020 772 8200
Kainuu	Kajaani	020 772 8400
Pohjois-Pohjanmaa	Oulu	020 772 7000
Lappi	Rovaniemi	020 772 8600

Yksiköinnin tarkastaminen ja uusi yksiköinti

Esko Hämäläinen,
Suomen Yksityistiepalvelu Oy
Elina Kasteenpohja
Suomen Tieyhdistys

Yksiköinnin tarkastaminen tulee käytännössä eteen silloin kun tieosakkaan tienkäyttö on oleellisesti muuttunut. Tällöin tieyksiköinnin pohjana olevat painoluvut eivät enää kuvaa todellista tienkäyttöä ja sitä kautta tietä saatavaa hyötyä. Entinen yksikkölaskelma voi myös olla parin vuosikymmenen takaa tai sitten olosuhteet ovat muuten vaan niin oleellisesti muuttuneet, ettei yksikköjako enää ole oikea ja oikeudenmukainen.

Aloite tieyksiköinnin tarkastamiseen voi tulla tiekunnan toimielimeltä (hoitokunnalta tai toimitsijamieheltä) tai yksittäiseltä tieosakkaalta. Kunnan tielautakuntakin voi jossain tapauksessa tehdä tällaisen aloitteen.

Jokainen tieosakas on velvollinen ilmoittamaan tiekunnan toimielimelle, jos tien käyttö on muuttunut tai tulee muuttumaan ja vaatimaan tieyksiköidensä tarkastamista. Jostain kumman syystä tieosakkaat eivät kovin kerkeästi hae lisää yksiköitä, vaikka tienkäyttö onkin lisääntynyt! Esityksen teko jää useimmiten toimielimen tai naapurin tehtäväksi.

Tieosakkaan on hyvä esittää vaatimuksensa toimielimelle hyvissä ajoin ennen tiekunnan kokousta. Näin asia voidaan rauhassa valmistella tulevassa kokouksessa päätettäväksi ja vahvistettavaksi. Käytännössä tällaisia vaatimuksia kuitenkin esitetään nimenomaan tiekunnan kokouksissa, joissa niistä sitten saman tien päätetään. Pienten muutosten osalta näin voidaan tehdä. Jos muutos on suuri ja koko tienpidon kannalta merkittävä, olisi siitä oltava maininta jo kokouskutsussa.

Tieyksiköinnin ajan tasalla pitäminen on yksi tiekunnan tärkeimpiä tehtäviä. Toimielimen tehtävä on seurata tieosakkaiden tienkäytössä tapahtuvia muutoksia ja tarvittaessa laatia tiekunnan kokoukselle ehdotus tieyksiköinnin tarkastamiseksi.

Uusien tieosakkaiden pitäisi itse asiassa hakea tieosakkuutta, mutta käytännössä tiekunnan toimie-

lin joutuu usein tekemään tiekunnan kokoukselle ehdotuksen uuden tieosakkaan ottamiseksi ja hänelle määrättävien tieyksiköiden vahvistamiseksi. Huomattavaa on, että uusien tieosakkaiden tieyksiköt eivät muuta vanhojen osakkaiden yksiköiden määrää ellei tiekunnassa ole käytössä suhteellista tieyksiköintiä, jossa jokaisella on tietty prosentti- tai promillemäärä tieyksiköistä. Tällaisista järjestelmistä kannattaa luopua, ettei koko laskelmaa aina tarvitse uusia, kun jonkun osakkaan kohdalla tapahtuu muutos.

Jos tieyksiköinti on ollut voimassa vähintään viisi vuotta, on kenellä tahansa tieosakkaalla oikeus vaatia, että yksiköinti uudistetaan kokonaan. Vaatijan omassa tienkäytössä ei tarvitse olla tapahtunut mitään muutoksia. Tällaisen vaatimuksen esittäminen ei automaattisesti merkitse yksiköinnin uudistamista.

Päätös tieyksiköinnin uusimisesta tiekunnan kokouksessa

Olipa aloitteentekijä tieyksiköinnin uusimisesta toimitielin itse tai tieosakas, prosessin käynnistämistä on päätettävä tiekunnan kokouksessa. Toimielin voi tietenkin valmistella asiaa sen verran, että perustelut uuden laskelman tekemiseksi tai tekemättä jättämiselle voidaan kokoukselle esittää. Asiasta päätetään normaalissa järjestyksessä enemmistöpäätöksellä. Kokouksesta on tietysti mahdollisuus valittaa asiasta eli silloin yksiköinnin uudistamistarve jätetään kunnan tielautakunnan tutkittavaksi.

Poikkeuksen tiekunnan päätösvallasta muodostavat tietysti tiekuntien yhdistämiset ja erottamiset sekä tieosien liittäminen tiekunnan tiehen. Tällöin itse asiasta ja samalla myös uudesta tieyksiköinnistä päätetään tielautakunnan toimituksessa tai vireillä olevassa tietoituksessa.

Uusi yksikkölaskelma

Kun yksiköinnin uusimisesta on päätetty, on valittava yksikkölaskelman tekijä. Yksinkertaisinta ja usein

tiekunnalle edullisintakin on, jos tiekunnan toimitielin tai joku tieosakkaista pystyy tekemään laskelman. Yksiköinnin uusiminen ei yleensä ole ollenkaan niin suuri ja työläs tehtävä, kuin etukäteen luullaan.

Jos tieyksiköiden määrittäminen ja laskeminen tuntuu omin voimin tehtynä liian työläältä, apua voi tiedustella esimerkiksi lähimmältä tieisännöitsijältä. Muita yksiköinnin tekijöitä ovat mm. kunnat, maanmittauslaitokset, metsäkeskukset ja metsänhoitoyhdistykset. Tieisännöitsijöiden yhteystiedot löytyvät Suomen Tieyhdistyksen nettisivulta. Niitä voi tietysti tiedustella myös yhdistyksen toimistosta.

Yksiköinnin hinta-arvio kannattaa pyytää etukäteen aina ennen toimeksiantoa. Yleensä hinta muodostuu perushinnasta + hinta/tieosakas. Hinnan kannalta ratkaisevaa on, millä tavalla lähtötiedot on ajateltu kerätä. Jos vanha laskelma on niin vanha, ettei siitä ole enää hyötyä, täytyy tieosakkailla tiedustella kaikki tien käyttöön liittyvät perustiedot. Laskelman tekijällä voi myös olla mahdollisuus kerätä osa tarvittavista lähtötiedoista eri rekistereistä ja tietolähteistä.

Yksiköintisuositus, lomakkeet ja ohjelmat

Maanmittauslaitos on laatinut yksiköintisuosituksen. Suositus ei ole mikään sitova määräys, jota kaikkien tiekuntien tulee noudattaa. Sen perusteella kuitenkin päästään tarkimmin kiinni lain tarkoittamaan tien käyttöön ja tiestä saatavaan hyötyyn. Useissa kunnissa ja siten hyvin monissa tiekunnissa on vanhastaan käytössä maanmittauslaitoksen suositusta huomattavasti yksinkertaisempia yksiköintimenetelmiä, pisteytyksiä. Ne kuvaavat tien käyttöä melkoisen suurpiirteisesti. Tällaiset järjestelmät ovat täysin käyttökelpoisia niin kauan kuin kaikki tieosakkaat niihin ovat tyytyväisiä.

Laskelmaa voidaan siis ryhtyä laatimaan niin, että tieosakkailla lähetetään perustietolomakkeet täytettäväksi. Pienemmissä tie-

kunnissa tämä on hyvinkin suositeltava tapa. Postikultujen vähentämiseksi lomake täyttöohjeineen kannattaa postittaa samanaikaisesti tiemaksulapun kanssa.

Perustietolomakkeita saa mm. maanmittauslaitosta, Edita Oyj:stä, metsäkeskuksista ja Suomen Tieyhdistyksen jäsenet voivat tulostaa lomakkeen yhdistyksen nettisivuilta. Lomakkeiden täyttöohjeita kannattaa hieman täsmentää laatimalla itse yhden sivun verran tekstiä siitä, mitä tieosakkailta odotetaan. Lomake ei muutoin ehkä ihan kaikille aukea. Lomakkeessa tieosakkailta tarvitaan yksityiskohtaisia tietoja kiinteistön eri liikennelajeista, käytetyistä matkoista, pinta-aloista, erityisliikenteestä, jne.

Tieyksikkölaskelman tekemiseen riittää yksikerkaisimmillaan ruutupaperi tai tavallinen taulukkolaskentaohjelma. Ulkopuoliset asiantuntijat käyttävät laskelman tekemiseen aina atk-ohjelmaa, joko varsinaista yksikkölaskelmaohjelmaa tai ainakin erilaisia taulukkolaskentaohjelmia. Kehittyneimmillä ohjelmilla voidaan hoitaa tieyksiköinnin lisäksi kaikki tiekunnan hallintoon liittyvät asiat. Kaikki ohjelmat ja yleensäkin laskelman laatiminen perustuvat maanmittauslaitoksen tieyksiköintisuositukseen, josta löytyvät ohjeelliset painoluvut eri liikenteille sekä tarvittavat laskentakaavat.

Tieyksiköinti kannattaa

pitää mahdollisimman korkealla tasolla, koska se tehdään pitkällä tähtäyksellä, usealle vuodelle eteenpäin. Yksiköinnissä ei siis huomioi satunnaisia vierailijoita, takametsän peräpellon viljakasvin lajiketta tms.

Tarkistuslaskelma

Kun perustietolomakkeet saadaan täytettyinä tieosakkailta, on vuorossa niiden oikeellisuuden yleinen tarkastaminen ja samalla tieosakkaiden tasapuolisen kohtelun varmistaminen. Kaikilta tieosakkailta täytyy vaatia lähtötiedot samalla tarkkuustasolla. Tarvittavat lisätiedot hankitaan tieosakkailta tai viranomaisilta. Vasta jos muu ei auta, käytetään arviointia.

Lähtötietojen perusteella laaditaan alustava tieyksikkölaskelma. Laskelma tarkastetaan yhdessä tiekunnan toimielimen kanssa ennen kuin se viedään tiekunnan kokoukseen.

Tieyksikkölaskelman vahvistaminen

Suosittelavinta on lähettää tarkastettu tieyksikkölaskelma kokouskutsun mukana kaikille tieosakkaille tutustuttavaksi. Jos tämän aiheuttamilla kustannuksilla halutaan välttyä, on minimivaatimus, että kokouskutsussa mainitaan uudesta tieyksikkölaskelmasta.

Laskelma pidetään nähtävillä yhdessä maksuunpanoluettelon kanssa vähintään 14 päivää ennen kokousta. Laki ei vaadi laskelman nähtävillä pitoa, mutta hyvän

tiekuntahallintotavan mukaista se kyllä on.

Uusi tieyksikkölaskelma vahvistetaan tiekunnan kokouksessa. Siihen voidaan kokouksessa tietenkin tehdä muutoksia. Uuden yksiköinnin käyttöönottoajankohdasta päätetään. Kaikki äänestykset asiasta päätetään yhdessä tehdään vielä vanhoilla yksiköillä.

Tarkkaan ottaen ja lain mukaan uutta laskelmaa käytetään vasta seuraavaa maksuunpanoluettelo laadittaessa. Käytännössä tiekunnat useimmiten - ja siis virheellisesti - ottavat uudet yksiköt heti käyttöön ja perivät vahvistamisvuoden tiemaksut uusilla yksiköillä.

Kun tieyksiköt on saatu ajan tasalle, ei niitä tietenkään saa päästää uudelleen vanhenemaan. Tiekunnan toimielimen pitää tarkkaan (mutta ei siis liian tarkkaan) seurata muutoksia tieosakkaiden tienkäytössä ja tehdä vuosittain tarvittavat muutosesitykset tieyksikkölaskelmaan.

Maanmittauslaitoksen yksiköintiohje:

www.maanmittauslaitos.fi/Julkaisut_ja_asiakirjat/MMLn_julkaisusarja/

Tieyksiköinti-lomakkeita:

www.tieyhdistys.fi/yksityistiet/netmarket.edita.fi/netmarket/images/muut kuvat/Kuntaliitto.pdf

DUSTEX

Ympäristöystävällinen tuote korvaamaan suolan käyttöä pölynsidonnassa ja stabiloinnissa

- sora- ja hiekkatiet
- kaivos- ja tehdasalueet
- pelikentät
- piha-alueet

PINIFER
Puh. (08) 564 2700
www.pinifer.com
info@pinifer.com

**YKSITYISTIEASIOIDEN
NEUVONTAPUHELIN****0200 345 20**Arkisin 9-18
0,92 euroa/min + pvm**SUOMEN TIEYHDISTYS**

Rahanarvoisia etuja tiekunnille !

Tiekunnan jäsenmaksu vain 60 euroa
vuodessa.

Tieisännöitsijöiden palvelut ja yhteystiedot

www.tieyhdistys.fi**Tiekunta ja
tieosakas 2007**

Tarkistettu painos 2008

**Kirja on korvaamaton
apu ja tietolähde
yksityistieasioissa.****Kirja on tarkoitettu:**

- kuntien yksityistieasioita hoitaville toimihenkilöille ja lautakuntien jäsenille
- yksityistiekuntien toimihenkilöille ja jäsenille
- maanmittaustoimistoille ja metsäkeskuksille
- metsäyhtiöiden puunhankinnasta vastaaville
- kaikille yksityistietä käyttäville

Tiekunta ja tieosakas -opaskirja lähtee liikkeelle yksityistien peruskäsitteistä. Tiekunnan ja sen toimielinten tehtävät ja päätösvalta käydään yksityiskohtaisesti läpi.

Tieyksiköinnin perusteita, tiemaksuja ja käyttömaksuja koskevat säännökset käydään niin ikään perusteellisesti läpi. Myös yksityisteiden kunnossapito ja perusparantaminen saavat runsaasti palstatilaa. Laaja valikoima erityistapauksia ja oikeuden ennakkopäätöksiä on myös mukana.

Liikennemerkkejä, tieisännöintiä ja yksityisteiden tienkäytön pelisääntöjä käsitellään omilla luvuissaan.

Kirjan lopussa on ajan tasalla oleva Yksityistielaki kokonaisuudessaan.

Opaskirjan on kirjoittanut dipl.ins. Esko Hämäläinen. Tuttuun tapaan teksti on hyvin luettavaa ja selkeää.

Kirjan hinta on 28 euroa
(sis. ALV) + postikulut.
Suomen Tieyhdistyksen jäsenille
hinta on 20 euroa
(sis. ALV) + postikulut.

Tilaukset:

Suomen Tieyhdistys
Kaupintie 16 A, 00440 Helsinki
Puhelin 020 786 1006
Faksi 020 786 1009
toimisto@tieyhdistys.fi

Näin Satakunnassa

**Yksityistieneuvojan avulla
teiden hallinto kuntoon**

Huittisissa ja vuoden vaihteessa siihen liitettyssä Vampulassa on jo tovi laitettu yksityisteiden hallintoja kuntoon. Kyseessä on Huittisten kaupungin hanke teemalla Hallinto haltuun - kustannukset kuriin. Käytännön työtä tekemään palkattiin erityinen yksityistieneuvoja. Hän on tieisännöitsijä Jari Kärkkäinen Siilinjärveltä.

– Työ sai alkunsa kahden kunnan kuntaliitoshankkeesta, joka toteutuikin 1.1.2009. Huittisten ja Vampulan tiehoidon hallintokulttuuri ja avustusten jakosysteemit oli yhtenäistettävä. Yhtenäistäminen puolestaan edellyttää, että tiekunnilla on muun muassa hallinto kunnossa, yksityistieneuvoja Jari Kärkkäinen toteaa.

Ajan tasalla olevalla hallinnolla on erityisen suuri merkitys normaalissa tienpidossa. Suuri merkitys sillä on myös silloin, kun haetaan teiden hoitoon avustuksia kunnalta tai valtiolta. Entisen Huittisten alueella on kaikkiaan 275 kilometriä yksityisteitä ja 171 tiekuntaa, joista 32 kaupungin hoidossa. Vampulan alueella puolestaan yksityisteitä on 53, joista avustuksen piirissä 95 kilometriä. Entisen Vampulan alueella ei kunnan hoidossa ole yhtään tiekuntaa.

Suurimman ongelman ovat aiheuttaneet Huittisten kaupungin hoitosopimuksessa olevat tiet. Tiekunnissa on paikoin erittäin vanhaa hallintoa, joka ei välttämättä ole ajan tasalla. On paljon teitä, joiden tiekunnat eivät ole vuosien pitäneet tiekunnan kokouksia tai valinneet toimihenkilöitä:

– Tiekunnat ovat ikään

Lähiseudun tieisännöitsijät Olli Ylinen ja Kari Äikäs kertovat, millaisia palveluja he ovat tiekunnille tarjonneet.

kuin nukahtaneet. Monessa tiekunnissa ei tiedetä, kuka on hoitokunnan puheenjohtaja tai toimitsijamies. Tiekunnan paperitkin ovat monesti hukassa, kun entinen toimitsijamies tai koko hoitokunta on pahimmassa tapauksessa kuollut ja perilliset eivät ole ymmärtäneet, että tiekunnan asiakirjoja ei saa hävittää, kuvaa tilannetta Jari Kärkkäinen.

– Tiekunnissa ei ole tiedostettu myöskään sitä, että hoitosopimuksesta huolimatta

tiekunnalla säilyy tienpitäjän vastuu. Jotkut uudet tieosakkaat ovatkin luulleet tietä paikallistieksi.

Kärkkäisen mukaan vaikea poliittinen päätös tulee olemaan se, että puretaan ko hoitosopimukset uuden kuntaliitoksen seurauksena. Tiekunnissa on jo ruvettu valmistautumaan siihen, että tiekunnat vastaavat itse tien hoidosta vuona 2010.

Myös avustusjärjestelmän uusiminen teettää töitä. Avustus maksetaan kunnos-

sapitoluokittain kilometriä kohden. Vampulan alueella luokitus jo on, mutta Huittisissa ei ollenkaan.

– Tiekunnilta täytyy kerätä tarvittavat tiedot tienkäytöstä, jotta luokitus saadaan tehtyä. On ollut suuri apu, jos tiekunnalla on ajan tasalla oleva yksikkölaskelma, josta saadaan helposti tarvittavat tiedot.

Tiekunnille järjestetään hankkeen puitteissa koulutustilaisuuksia siitä, miten hallintoa hoidetaan ja mistä saadaan perusparannuksiin rahoitusta. Koulutustilaisuuksiin kutsutaan myös paikallisia tieisännöitsijöitä kertomaan omista palveluistaan tiekunnille. Pyynnöstä osallistutaan myös yksittäisen tiekunnan kokouksiin ja laaditaan tarvittaessa tieyksikkölaskelmia.

– Hankkeen puitteissa osallistumme myös Suomen Tieyhdistyksen järjestämään Alueelliseen Yksityistiepäivään Tampereella. Lähdemme sinne linja-autolla yhteiskuljetuksena.

– Jatkossa tulemme yhdistelemään tiekuntia. Tie-kuntia on pirstottu aikanaan 1970-luvulla. Yhdistäminen selkeyttää monella tavoin tilannetta, ei vähiten valtionapujen hakemisessa.

Huittisten kaupungin tiekunnille pidetyssä tiedotus- ja koulutustilaisuudessa oli lähes sata osanottajaa. Mukana oli myös Turun tiepiirissä yksityistieasioista vastaava Kari Wessman (oikealla) vierellään Huittisten maaseutu-asiamies Paavo Törmälä ja maarakennusinsinööri Sauli Riekkinen.

Lähikuvassa tieisännöitsijä Savosta

Maaseutuyrittäjästä tieisännöitsijäksi

Tieisännöitsijä Jari Kärkkäinen Siilinjärveltä on mukana monessa yksityisteihin liittyvässä asiassa. Hän kävi TIKO-tieisännöitsijäkoulutuksen vuonna 2003 ja sitä myöten maaseutuyrittäjän työt ovat painottuneet tieisännöintiin.

Kuka olet?

Olen Jari Kärkkäinen. Käytän itsestäni nimikettä tieisännöitsijä/maaseutuyrittäjä. Perheeseen kuuluu vaimo (sihteeri) ja kaksi 10 vuoden molemmin puolin olevaa lasta, ja tietysti koira.

Mitä teet nyt?

Toimin nyt yksityistieneuvojana Huittisten kaupungilla meneillään olevassa määräraikaisessa projektissa. Toimin myös tieisännöitsijänä ja EU-avustajana Siilinjärvellä ja lähiympäristössä.

Teen kunnille lautakunnan toimitusten valmisteluja kuten tiekuntien perustamisia ja yhdistämisä. Tiekuunnissa olen yleensä toimitsijamihehenä ja siinä työssä teen paljon tieyksikkölaskelmia. Avustan myös kokousten piidoissa

Toimin tarvittaessa kouluttajana. Viimeksi olin neuvomassa Tiejhdistyksen tieisännöitsijäkurssilla, miten tieyksikkölaskelmia tehdään. Yksityistieasioiden neuvontapuhelimen neuvotatyö alkoi viime vuona.

Mitä teit ennen ja miksi tieisännöitsijäksi?

Aloitin maanviljelijänä maantotilalla. Tein siinä sivussa yksityisteiden talviaurauksia ja kesäkunnossapitoa tiekuunnille noin 20 vuotta.

Joskus vuonna 1999 aloin kunnalle ja tiekuunnille tekemään tieyksikkölaskelmia. Siitä sain sitten kipinän ryhtyä hoitamaan tiekuntien muitakin asioita. Yksityistieasiat ovat moninaisia ja mielenkiintoisia. Ajan myötä jouduin kyselemään välillä neuvoja Suomen Tiejhdistykseltä.

Ensimmäiselle Tiko-tieisännöitsijäkurssille hakemista minulle suositteli Jaakko Rahja. Sille kurssille vuonna 2003 sitten pääsin ja tästä alkoi sivutoiminen tieisännöitsijänä toimiminen. Muutama vuosi myöhemmin suoritin Kuntanliiton järjestämän, tielautakunnille suunnatun koulutuksen, mistä kunnat hyötyvät oman tietotaitoni kasvaessa.

Tieisännöitsijä Jari Kärkkäisen työpäivän täyttävät monet yksityistieasiat niin Savossa kuin Satakunnassakin.

Vuonna 2005 jouduin kokonaan luopumaan lypsykarjasta terveydellisistä syistä.

Millaisia näkymiä näet yksityistierintamalla?

Tieisännöitsijöiden kysyntä on kasvussa. Pikku hiljaa on tiekuunnissa huomattu miten helppoa on, kun asioita hoitaa ammattilainen.

Suurin haaste on tulevaisuudessa mistä saadaan urakoitsijoita tekemään aurauksia ja hiekoituksia. Muutamilla paikkakunnilla on oltu jo tilanteessa, että ensilumen sataessa ei aurajasta ole ollut tietoaakaan. Urakoitsijoita ei yksinkertaisesti enää ole, ainakaan alhaisella hinnalla. Tiekuuntien olisikin ruvettava miettimään, että kunnossapidossakin on kunnan työstä maksettava kunnan korvaus eikä yrittää kilpailuttaa liian tiukoille urakoitsijoita.

Talvikunnossapidon sopimukset tulisi tehdä useammaksi vuodeksi, jotta urakoitsijoilla olisi turvattu työkanta useammalle vuodelle. Näin urakoitsijat pystyisivät myös joskus uusimaan koneitaan ja laitteitaan.

Tiekunnat voisivat myös sopia, että kilpailutetaan yhdessä. Niin saadaan isom-

pia urakkakokonaisuuksia eikä tule turhia siirtoajoja urakoitsijalle.

Pian tieisännöinnistä tulee päätoiminen ammattini, jolla elätän perheen. Tarkoitus on laajentaa, jotta vaimo voisi hoitaa kirjallisia tehtäviä ja itse voisin hoitaa käytännön työt.

Alueelliset Yksityistiepäivät 2009

Suomen Tiejhdistyksen Alueellisten Yksityistiepäivien tilaisuussarja järjestetään joka toinen vuosi ja vuoden 2009 alussa on taas aika kokoontua ja käydä läpi ajankohtaisimmat yksityistieasiat. Niistä päällimmäisenä tällä kertaa ovat valtion lisäsatsaukset yksityisteiden parantamishankkeisiin seuraavan kolmen vuoden aikana.

Yksityistiepäivillä selviää, minkälaisiin parannushankkeisiin rahaa on tarjolla ja miten sen hakeminen käytännössä tapahtuu.

Rahoituksen lisäksi päivän aikana paneudutaan tieyksiköintiin ja käyttömaksujen määräämisperiaatteisiin, palo- ja pelastustoimen vaatimuksiin yksityisteillä sekä tiekunnan hallintoon ja taloudenpitoon. Aikaa on varattu runsaasti myös kysymysten esittämiseen.

- Päivä on tarkoitettu
- tiekuntien osakkaille ja toimihenkilöille
 - kuntien yksityistieasioita hoitaville virkamiehille ja luottamushenkilöille
 - yksityisteiden moninaisille käyttäjäryhmille - metsäyhtiöille, elintarviketeollisuudelle, sorafirmoille, hevostalleille, metsästysseuroille, jne.
 - maanmittaustoimistoille, metsäkeskuksille, metsänhoitoyhdistyksille, jne.
 - urakoitsijoille ja koneyrityksille
- Alueellinen Yksityistiepäivä järjestetään seuraavilla paikkakunnilla**
- 2.2. Mikkeli
 - 3.2. Joensuu
 - 4.2. Kuopio
 - 5.2. Äänekoski
 - 9.2. Lappeenranta
 - 10.2. Lahti
 - 11.2. Vantaa
 - 24.2. Paltamo
 - 25.2. Ylivieska
 - 26.2. Seinäjoki
 - 2.3. Tampere
 - 3.3. Kankaanpää
 - 4.3. Mynämäki
 - 5.3. Salo
 - 9.3. Rovaniemi

Yksityistieasioihin paneudutaan jälleen Alueellisilla Yksityistiepäivillä eri puolilla Suomea.

Lisätiedot, ohjelma ja ilmoittautumishohjeet löytyvät lehden liitteenä olevasta erillisestä esitteestä sekä osoitteesta:
www.tiejhdistys.fi

LUOTETTAVUUTTA JA KESTÄVYYTTÄ VUOSIKYMMENTEN KOKEMUKSELLE

Kun koolla ON väliä

JITA ISOTUPLA 1000

ISOTUPLA koot:
400/450
500/560
600/672
800/893
1000/1145

ISOTUPLA 1000 mm on rumpujen UUSI kuningas.

Sopivan tuotteen kohteeseesi löydät Jitan Isotupla-mallistosta. Lujuusluokat SN4 ja SN8, muista myös tiivisteet! Muhvillinen 6,2 m, muhviton 8 m.

Muista myös muut Jita tuotteet: sadevesi- ja salaojaputket, sv-kaivot, kaapelisuojat ja jätevesijärjestelmät.

Myynti: hyvin varustetut rauta- ja maatalouskaupat
Jita Oy, Virrat, puh. (03) 475 6100 www.jita.fi

TIKO-tieisännöitsijäkoulutus syksyllä 2009

Tieyhdistyksen kouluttamalla TIKO-tieisännöitsijöillä on ollut hyvin kysyntää. Ulkopuolista toimitsijamiestä tai hoitokunnan työrukkasta tarvitaan viimeistään silloin, kun on kyse tieyksiköinnistä ja perusparannushankkeesta. Usein ulkopuolinen toimitsija osaa myös auttaa tiekunnan sisäisissä riita-asioissa antamalla ulkopuolisen, puolueettoman lausunnon kiistan kohteena olevasta asiasta.

Tieisännöitsijä hoitaa yksityistien hallinnolliset tehtävät, tilaa ja valvoo työt, seuraa tien kuntoa, jne. Hän toimii joko hoitokunnan apuna tai tien toimitsijamiiehenä. Myös kunnat voivat käyttää tieisännöitsijän palveluita mm. toimitusten ja avustuspäätösten valmistelussa.

TIKO-koulutus järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 2003 ja Tieyhdistyksen TIKO-tieisännöitsijäkoulutuksen käyneitä henkilöitä on nykyään lähes 200.

Seuraava TIKO-tieisännöitsijäkurssi järjestetään syksyllä 2009:

Jakso I / 22.-24.9. Jämsä
Jakso II / 27.-29.10. Kangasala

Jakso III / 8.-10.12. Kirkkonummi

Koulutus koostuu kolmesta kolmipäiväisestä tiiviistä kurssijaksosta, niitä ennen ja niiden välillä tehtävistä selvityksistä ja suunnitelmista sekä muusta ohjatusta etäopiskelusta. Kurssilaiset osallistuvat kaikille kurssijaksoille.

Koulutukseen valitaan koko maan alueelta noin 30 kurssilaista. Hakijoina voivat olla mm. useamman tien asioita jo nyt hoitavat toimitsijamiehet, tiekuntien erilaisten yhteenliittymien vastuuhenkilöt ja muut tieasioiden hoitoon halukkaat henkilöt. Erityisiä koulutusta tai ammattivaatimuksia ei ole.

Hakijoilta edellytetään yksityistieasioiden perustuntemusta sekä kiinnostusta ja valmiuksia ryhtyä tarjoamaan tieisännöintipalveluja tiekunnille, kunnille ja muille toimijoille. Koulutus ei siten ole tarkoitettu vain oman tiekunnan tai oman tien asioiden hoidossa tarvittavien lisätietojen hankkimiseen. Koulutus ei pääsääntöisesti ole myöskään tarkoitettu julkisen sektorin viran- tai toimenhaltijoille heidän omassa työssään tarvittavan tiedon lisäämiseksi. Tätä varten järjestetään eri koulutusta.

Kurssimaksu on 220 eu-

roa (sis. alv). Maksu kattaa koulutuksen ja kurssimateriaalin lisäksi majoituksen ja täysihoidon kaikkina kurssipäivinä. Ilmoittautuminen viimeistään 31.5.2009 mennessä. Lisätiedot ja ilmoittautumiset www.tieyhdistys.fi

Tieisännöitsijän näkökulma

Tieisännöinnistä kiinnostuneita ja koulutusta harkitsevia ajatellen kyselimme muutamalta TIKO-tieisännöitsijältä heidän työnkuvastaan.

1. Millä alueella toimit?
2. Milloin suoritit TIKO-tieisännöitsijän tutkinnon?
3. Mitä tieisännöintiin liittyviä tehtäviä teet pääasiassa? Oletko päätoiminen tieisännöitsijä?
4. Mistä koulutuksen osa-alueesta on ollut eniten hyötyä?
5. Miten koulutusta tulisi jatkossa kehittää?
6. Mitä haluaisit kertoa koulutusta harkitsevalle?

Riitta Virtanen

1. Toimin tällä hetkellä pääasiassa Turun länsipuolella, Rymättylästä Nousiain ulottuvalla alueella.

2. Joulukuussa 2005.

3. Tällä hetkellä tieisännöinti on maatalouden sivutoimi.

Eniten olen viimeisen vuoden aikana tehnyt yksiköintejä, mutta myös hallintopuolen töitä tulee koko ajan lisää.

4. Eniten hyötyä on ollut koulutuksen aikana solmituista kontakteista kouluttajiin ja kollegoihin! Yksiköinti varmaan siellä opitusta on ollut hyödyllisin.

5. Näin jo muutaman vuoden toimineena on tullut mieleen, että kertaus-/jatkokurssi voisi jossain vaiheessa olla hyväksi. TIKO-kurssi antaa kyllä hyvät valmiudet aloittaa homma.

6. Nykyisestä työstä ei ihan heti kannata luopua, sillä asiakkaita tulee pikku hiljaa, ei yhdellä rysäyksellä.

Kaikenlaista asiaa edessä

Yksityistien hoidon voi antaa koulutetun tieisännöitsijän tehtäväksi.

odottaa, välillä naurattaa, välillä on navakkaa vastatuulta. Paras mainos on tyytyväiset asiakkaat, sillä he vievät tietoa toiminnastasi tehokkaasti eteenpäin.

Tieasioissa toimivalla pitää olla taito kuunnella, sillä usein pelkästään se, että kuuntelee toisen tiehen liittyviä ongelmia, tuntuu riittävän monelle.

Jouko Ruotsalainen

1. Toimin Kuopion lähialueella, kaukaisimmat kohteet ovat Keski-Suomen rajoilla.

2. Tieisännöitsijäkoulutus alkoi Suomessa 2002 syksyllä Itä-Suomesta ja silloin valittiin reilut 20 henkilöä ns. pilottikoulutukseen. Tieisännöitsijän loppututkinnon suoritin vuonna 2003.

3. Tieisännöitsijän rooli on erittäin laajasektorinen, jos siihen on valmiudet.

Puolet työajastani menee tiekuntien hallinnon hoitamiseen, johon kuuluu kokouksien järjestely, tieyksiköiden ajantasaistaminen, tilien hoito laskujen maksatukset ym. hallinnon asiat. Loput ajasta kuluu perusparantamishankkeiden suunnitteluun ja toteutukseen. Eli teen täysipäiväistä

isännöintiä. Pienen, mutta vaativan ajan vie uuden neuvontapuhelimen neuvontapalvelijana oleminen.

Toki harrastuksille on jätettävä myös aikaa, muuten ei jaksaa. Olen eräihminen, metsästä ja kalastan.

4. Koulutuksen osa-alueita on monia, joista nostan jalustalle lakipuolen. Siinä on paljon, mitä isännöitsijän pitää hallita.

5. Ei riitä, että vain yksityistielain kiemurat hallitsee. On vesilakia, rajalakia, tielakia ym., jotka liippaavat läheltä. Jopa rikoslakiakin pitää osata joskus tulkita, että ei itse ole syytetyn penkillä. Mutta kunnan ns. lautamiesjärjen käyttö on sallittua.

Tieisännöinti lisääntyy voimakkaasti ja koulutuksen tarve lisääntyy niin jo toimivien kuin myös tieisännöitsijäkoulutusta harkitsevien kohdalla. Maailma muuttuu.

6. Jos joku harkitsee ja miettii ammattina tieisännöintiä, niin pitää muistaa, että tiet ovat kautta aikojen olleet "keskustelun" aihe maitolaitureilla kuin myös nyt kyläyhteisössä.

Yksityistiet ovat kuin yhteistä omaisuutta, vaikkakin

niitä hallinnoivat tieosakaat ja nimi viittaa yksityisomistukseen. Käyttäjinä ovat monilla teillä liikunnan harrastajat, marjastajat sienestäjät ja muut luonnossa liikkujat.

Jos olet reilu harkitseva ja yhteisistä asioista tykkävä etkä herkästi ota "nokkisi" sekä uskallat tarvittaessa nostaa "kissan pöydälle", olet ehkä sopiva tieisännöitsijäksi.

Tieisännöitsijän ammatti on erittäin monipuolinen ja haastava, kuin myös palkitseva. Kiitosta ei tule, mutta kun on hiljaista, se on kiitos.

Riitta Kangas

1. Toimin eteläisessä Keski-Suomessa lähinnä alueella Jämsä, Jämsänkoski, Muurame ja Jyväskylän mlk. Ensivuoden alusta tulee kuntaliitoksia, joten sitten puhutaan Jämsästä, Muuramesta ja Jyväskylästä.

2. Olin Jämsänkosken teknisen lautakunnan tiejaksen jäsen ja aloitin Efekon verkkokurssilla ja sitten kiinnostuin TIKO-kurssista. Vuosi, jolloin kurssin suoritin oli 2003.

3. Toimin pääasiassa toimitsijamiestä tiekunnille. Minulla on hoidossa parikymmentä tiekuntaa. Tiekunnat ovat erilaisia. Muutamissa pienemmissä tiekunnissa kokouksia pidetään joka toinen vuosi. Sitten on pari noin 100 osakkaan tiekuntaa. Vuositain olen tehnyt muutamia yksiköintejä. Perusparannushankkeita on ollut myös joka vuosi. Tiejaoksessa on myös apua TIKO-kurssin tiedoista. Minulla on päivätyö lisäksi.

4. Kaikki osa-alueet ovat olleet tärkeitä.

5. Minulle olisi tärkeää tutustua perusparannushankkeisiin, koska sille alalle

minulla ei ole koulutusta ja melko vähän on vielä kokemustakin.

6. Yksityistieasioista kiinnostuneelle, sosiaaliselle ja haasteista tykkävälle, tarkalle ihmiselle tieisännöinti on mukava työ. Onko vähän hassusti sanottu? Tieisännöintiä tutustuu uusiin ihmisiin ja voi tuoda apua asiantuntemuksellaan yksityisteille. Tarkkuutta vaativat yksiköinti, kirjanpito ym. toimistotyöt.

Juha Miilumäki

1. Toimin Oulun ympäristökunnissa (Haukipudas, Ii, Yli-Ii, Oulunsalo, Kempele, Muhos). Toiminta-alue laajenee koko ajan. Naapurisännöitsijöiden kanssa ei silti ole rajakiistoja vaan asioista on sovittu.

2. Suoritin TIKO koulutuksen keväällä 2006. Ensimmäiset tiekunnat tulivat asiakkaiksi heti valmistuttuani.

3. Pääasiassa toimin palkattuna toimitsijamiestä, eli vastaan yksin koko tiekunnan hallinnosta. Yksiköintejä on myös tällä hetkellä runsaasti työn alla ja muutama perusparannus.

Olen tähän saakka toiminut osuuskunnan, jonka hallituksenpuheenjohtajaksikin jouduin, kautta. Ensivuoden alkupuoliskolla perustan yrityksen. Alan olla täystyöllistetty eli kohta kai pitäisi olla täyspäiväinenkin.

4. Tiekuunnan hallinnon hoito, yksityistielaki ja yksiköinti ovat koulutuksen osa-alueita, joista on ollut eniten hyötyä.

5. Kakkosluokka toiminnan aloittaneille tieisännöitsijöille pitäisi olla heti alussa. Koulutus voisi jatkua toiminnan rinnalla. Todellinen oppi ja ongelmat tulevat kuitenkin vasta "kentällä". Silloin voitaisiin käydä läpi kaikki ihmeelliset tapaukset ja tulkinnat, joihin on törmätty.

6. Kyllä tästä leivän saa, mutta vapaa-aikaa ei käytännössä ole. Aina on oltava tavoitettavissa. Eikä hommaa voi lopettaa jos alkaa tympäistä, koska isännöitsijällä on vastuu tiekuntia kohtaan. Tämä ala vaatii sitoutumista.

Täälläpäin ala on nopeassa kasvussa. Kun asiakkaiksi tulee kerralla suuri määrä erilaisia tiekuntia, joista osassa asiat voivat olla todella sekaisin, voi huomata olevansa ylityöllistetty.

Kun rutiinit saa rullamaan, niin homma alkaa helpottaa.

Tieisännöitsijä Riitta Kangas FinnMetko-messuilla 2008.

TIKO-koulutusta myös julkishallinnon ja yritysten edustajille

Elina Kasteenpohja

Tieisännöitsijöiden koulutusohjelma TIKO:n kursseille on joka kerran ollut runsaasti hakijoita kunnista, valtionhallinnosta sekä yrityksistä ja yhteisöistä. Vastauksena tähän julkishallinnon ja yritysten puolelta tulleeseen kysyntään ja koulutustarpeeseen on räätälöity oma koulutus - TIKO-korkeakoulu.

TIKO yksityistieasioiden korkeakoulu 2009

Jakso I / 15.-17.4.2009
Laukaa

Jakso II / 12.-14.5.2009
Kangasala

Jakso III / 9.-11.6.2009
Vihti

TIKO-korkeakoulu koostuu kolmesta kolmpäiväisestä kurssijaksosta, niiden välillä tehtävistä välitehtävistä ja muusta ohjatusta etäopiskelusta. Kurssiohjelma muodostuu mm. yksityistienpitoon liittyvästä lainsäädännöstä sekä toimitusten ja muiden viranomaistehtävien hoitamiseen liittyvistä asioista, yksityisteiden hallinnoinnista ja tieisännöinnistä, tieyksiköinnistä, yksityistienpidon rahoituksesta ja avustajajärjestelmistä, tienpidon teknisistä asioista ja vastuukysymyksistä.

Välitehtävät räätälöidään kurssilaisten taustan ja käytännön tehtävien mukaisesti. Kurssi päättyy tutkintoon, josta saa tutkintotodistuksen.

Kurssilaisten osanottajamäärä on rajoitettu. Kurssille valitaan hakemusten perusteella enintään 25 osallistujaa. Hakijoilta edellytetään hyvä yksityistieasioiden perustietämys. Haku tapahtuu erityisellä hakulomakkeella 30.1.2009 mennessä.

Kurssimaksu on 1 940 euroa + alv kattaen koulutuksen ja kurssimateriaalin lisäksi majoituksen ja täysihoidon kaikkina kurssipäivinä. Osallistujat vastaavat itse matkakuluistaan.

Koulutuksen järjestämisestä vastaa Suomen Tieyhdistys. Kurssijaksojen yksityiskohtainen sisältö viimeistellään yhteistyössä kohderyhmää edustavien organisaatioiden edustajien kanssa.

Kouluttajina ja luennoitsijoina käytetään kunkin kurssijakson aihealueiden parhaita asiantuntijoita.

Lisätiedot www.tieyhdistys.fi

Miksi TIKO-korkeakoulu?

Kysyimme joiltakin kurssin

jo suorittaneilta mielipiteitä kurssista ja sen hyödyllisyydestä omassa työssä.

1. Missä olet töissä?
2. Mitä työtehtäviisi kuuluu?
3. Miksi hakeuduit TIKO-korkeakouluun?
4. Onko korkeakoulusta ollut apua työssäsi?
5. Miten koulutusta tulisi jatkossa kehittää?
6. Muita toiveita koulutuksen suhteen?

Päivi Raskin mielestä TIKO-korkeakoulun konsepti on erinomainen.

Päivi Raski

1. Olen maankäyttöasiantuntija Metsämännut Oy:ssä. Hoidamme Metsäliitto-konserniin kuuluvien yhtiöiden maomaisuutta.

2. Työtehtäviini kuuluvat haja-asutusalueiden maankäyttöasiat, mm. rantatonttiomaisuuden myyntivalmistelu ja asiakasyhtiöiden edunvalvonta maanmittaustoimituksissa.

3. Yksityistieasioiden hallinnointiin liittyvät tehtävät keskitettiin enemmän maankäytölle ja halusin kehittää itseäni ammatillisesti. Yhtiössä on myös aloitettu yksityistieasioiden hallinnointiin liittyvä järjestelmän kehittäminen.

4. Huomattavan paljon. Kurssi auttoi ymmärtämään paremmin asioita tiekuntien näkökulmasta sekä selkeytti toimijoiden (tielautakunta, maanmittaustoimisto) työnjakoa. Saatua materiaalia ja kurssilla solmitut kontaktit auttavat myös paljon jokapäiväisessä työssä.

5. Erinomainen konsepti! Kurssijaksot olivat sopivan pituisia, samoin kurssi itsessään. Sisältö oli kattava.

6. Tieisännöitsijöille ja

TIKO-korkeakoululaisia Tampereella kesäkuussa 2007.

korkeakoulun käyneille voisi järjestää koulutuspäivän esim. 1-2 vuodessa, jolloin käytäisiin läpi ajankohtaisia muutoksia ja päätöksiä. Alueellisilla yksityistiepäivillä asioita käsitellään yleisemmällä tasolla.

Anja Kotilainen

1. Työskentelen Mikkelin kaupungin teknisen toimen toimistotehtävissä.

2. Käytän työajastani noin 50 % yksityistieasioiden toimistotehtäviini. Em. tehtäviä ovat mm. tietojen asiakaspalvelu, kunnan yksityistie-rekisterin ylläpito, yksityistieavustusten maksatukseen liittyvät työt, avustaminen yksityistietoimitusten valmistelussa ja vuoden 2008 loppuun asti tielautakunnan sihteerin tehtävät. (Tielautakunta yhdistetään vuoden 2009 alusta maaseutulautekuntaan.)

3. Ilmoittauduin TIKO-koulutukseen, koska työni sekä aikaisempien koulutusten kautta saatu tieto oli lähinnä näkemystä kuntasektorin kannalta. Halusin oppia yksityistieasioita laajemmin; esim. tiekuntien näkökanta, tien kunnossapito ja parantaminen.

4. Näen koulutuksen erittäin hyödylliseksi työni kannalta.

5. Osallistujien vahvuudet vaihtelevat eri asioissa. Koulutuksessa voitaisiin huomioida tämä esim. jakamalla luentoja siten, että osa olisi suunnattu koko ryhmälle ja osa pienryhmille.

6. Syventävä jatkokoulutus kurssin käyneille olisi toivottavaa.

Urpo Väkeväinen

"..kurssilla oli mukana monia sellaisia henkilöitä, joilla on paljon annettavaa tienpidon kehittämisessä."

1. Työnantajani on Metsänhoitoyhdistys Pieksämä-

ki. Nykyisen työnantajan palveluksessa olen ollut reilut parikymmentä vuotta.

Toimenkuvaani kuuluu metsäneuvojan tehtävät. Palvelun metsänomistajia metsänhoitoon, puukauppaan, puunkorjukseen, ym. liittyvissä töissä.

2. TIKO-koulutuksen ja sen jälkeen käymäni metsänparannusasiantuntija koulutuksen myötä on mukaan tullut lisäksi tienrakennuksen ja perusparannuksen asiantuntija- ja toteutustehtäviä.

3. TIKO-korkeakoulun esite tuli minulle vastaan puolivahingossa, kun etsin tietoa kysymyksiini, jotka tulivat vastaan oman tiekunnan hallinnoinnin puitteissa. TIKO-koulutuksen esite jäi alitajuntaan ja jonkin ajan kuluttua asia rupesi vaivaamaan mieltä. Keskusteltuani esimieheni kanssa tulimme siihen tulokseen, että yksityistieasiat tulevat meille pakostakin vastaan sekä hyvässä että pahassa ja niihin on jotenkin reagoitava. Sain luvan hakeutua koulutukseen.

4. Tieto luo tuskaa. Tieasioiden tietämys laajeni. Se myös aiheutti sen, että tieasioihin on saanut ottaa kantaa. Tätä kautta on myös tullut työtilauksia teiden peruskunnostuksen, tienrakentamisen ja yksiköinnin tehtävissä. Perinteisesti tieasiat ovat herättäneet "intoa" eri osapuolten välillä. Tästä syystä tehtävien ajankäytön suunnittelu on haasteellista.

Kieltämättä joskus illan hiljaisina hetkinä on tullut mieleen, että tuliko tarpeeksi harkittua, kun lähti itseä kiinnostavan haasteen perään. Aika on kuitenkin rajallinen käsite.

5. Oman toimen näkökulmasta katsottuna TIKO:ta tulisi painottaa myös käytän-

nön tietöiden suunnitteluun ja toteutukseen.

6. Koulutuksen parhaita puolia oli sen laaja luennoitsijajoukko eri aloilta. Koulutuksen osallistujat oli valittu hyvin erilaisten työnantajien piiristä. Painotus oli liiankin voimakkaasti lakipuoleen keskittyneenä. Olisin kaivannut enemmän aikaa hankkeiden suunnitteluun ja toteutuksen tarkasteluun. Koulutuksen parhaita puolia oli yhteistyöverkostojen syntyminen eri ihmisten välille.

Olisi sääli mikäli TIKO-korkeakoulu olisi ainutkertainen eri toimijoiden välisen kokemus. Toivoisinkin, että Jaakko laittaisi mietintämahdollisuutta järjestää muutaman päivän mittaisen session jonkin aiheen parissa. Mielestäni kurssilla oli mukana monia sellaisia henkilöitä, joilla on paljon annettavaa tienpidon kehittämisessä ja siitä tiedosta pääsisin itsekin sivussa nauttimaan.

Jukka Lyytinen

1. Olen töissä Tiehallinnossa, Keski-Suomen tiepiirissä.

2. Päätehtävänä on yksityistieavustustoiminnan kehittämiseen ja koordinoimiseen liittyvät tehtävät Tiehallinnossa, osana pieniteasioiden kehittämistä.

3. Tehtävät vaativat laajaa ymmärrystä yksityistieihin ja niiden tienpitoon liittyvistä kysymyksistä. Lähden mukaan lisätäkseen tuota osaamista ja ymmärrystä, jotta voin hyödyntää sitä omissa tehtävissäni.

4. On ollut hyötyä, erityisesti alan lainsäädännön tietämys parani. Korkeakoulun antia oli myös verkostoituminen yksityistiekentän eri toimijoihin ja heidän näkemys-

5. Joiltakin osin koulutusjaksoja voisi tiivistää.

6. Kysyntää samantyyppiselle varmasti on olemassa.

Asta Perosvuo

1. Työskentelen tienpidon assistenttina Tiehallinnon Keski-Suomen tiepiirissä.

2. Päätehtäväni ovat Tiehallinnon yksityistieavustustoiminnan, erityisesti avustasioiden tiedonhallinnan, kehittämisen parissa. Työtehtäviäni ovat mm.:

- Toimin Tiehallinnon yksityistieavustustajärjestelmän valtakunnallisena järjestelmävastaavana. Se sisältää mm. vastuun järjestelmän toimintakunnan säilyttämisestä ja järjestelmän pienimuotoisesta kehittämisestä, käyttäjäohjeistuksesta ja käyttöäikeiden hallinnasta.

- Toimin projektipäällikkönä Tiehallinnon hallinnoimien yksityisteiden tietojen keskittämiseen liittyvässä kehittämisprojektissa.

- Olen mukana asiakaspalveluiden toiminnan ja tiedonhallinnan sekä sähköisen asianhallinnan kehittämisprojekteissa yksityistieavustustoiminnan asiantuntijana.

- Vastaan Tiehallinnon yksityistieavustuslomakkeiden kehittämisestä.

3. Ilmoittauduin mukaan TIKO-korkeakouluun laajentaakseni yksityistieosaamistani.

4. On ehdottomasti ollut hyötyä. Yksityisteiden valtionavustusten kehittämiseen liittyvien työtehtävien hoitaminen on helpompaa, kun ymmärrys koko yksityistiekentästä, erityisesti yksityistielain tuntemus ja tietämys muiden yksityistieasioiden parissa toimivien organisaatioiden tehtävistä/roolista on syvempää ja laajempaa.

Nähtävää ja kuultavaa myös yksityistievastaaville

Yhdyskuntatekniikan suurtaap

Suomen suurin yhdyskuntatekniikan näyttely- ja seminaaritapahtuma kokoaa alan ammattilaiset ja muut kiinnostuneet Tampereelle ensi toukokuussa. Paikalle odotetaan lähes 10 000 kävijää.

Yhdyskuntatekniikka 2009 -näyttely järjestetään Tampereella 27.-29.5.2009. Jo käsitteeksi muodostunut tapahtuma kokoaa ammattilaiset päivittämään asiantuntemustaan muun muassa energiahuollon, tie- ja liikennetekniikan sekä jäte- ja vesihuollon teemoissa.

Näytteilleasettajina on monipuolisesti alan yrityksiä - yhdyskuntatekniikan suunnittelun ja toteutuksen asiantuntijoita sekä laite-toimittajia. Näytteilleasettajat solmivat arvokkaita kontakteja suoraan tilaajien ja alihankkijoiden kanssa, ja kävijät löytävät tarpeisiinsa vastaavia palveluntarjoajia.

YT-näyttelyn järjestäjinä toimivat kaikki alan keskeiset järjestöt yhteistyössä. Järjestäjinä ovat Suomen Tiejhdistys, Suomen kuntatekniikan yhdistys, Infra ry, Jätelaitosyhdistys ja Vesi- ja viemärlaitosyhdistys. Laaja asiantuntijajoukko tuo uskottavuutta sekä itse näyttelyyn että tapahtuman koulutustilaisuuksiin.

Koulutusta ja maksuttomia yleisöluentoja

Näyttely on osa Yhdyskuntatekniikan viikkoa. Kävijät

Kuivatus on tienpidossa kenties kaikkein tärkein yksittäinen tekijä. Rumpujen tulee olla riittävän suuria poikkialtaan ja myös pituudeltaan.

saavat runsaasti tietoa eri alojen ajankohtaisista aiheista YT-foorumissa ilmaislentojen ja tietoisuuksien sekä seminaarien kautta. Messuille ja näyttelyhallissa YT-foorumiin osallistuminen

on ilmaista. Samanaikaisesti järjestetään myös maksullisia ammattilaistapahtumia. Kaikille avoimen YT-foorumissa luentoteemoina ovat

- Yhdyskuntatekniset hankkeet Pirkanmaalla (keski-

viikko 27.5.)

- Ilmastonmuutos yhdyskuntatekniikassa (torstai 28.5.)
- Yhdyskuntateknisten palvelujen turvaaminen (perjantai 29.5.)

Järjestäjähdistysten omia ammattilaistapahtumia ovat muun muassa Tiejhdistyksen järjestämät Seminaari teiden ja katu- jen kunnossapidosta, joka pidetään keskiviikkona ja torstaina sekä Tiesännöittäjien neuvottelupäivä perjantaina. Kuntatekniikan yhdistyksellä on Kuntatekniikan päivät, Vesi- ja viemärlaitosyhdistyksellä Vesihuolto 2009 -päivät ja Jätelaitosyhdistyksellä Jätelaitospäivät.

Näytteilleasettajalle paljon hyötyä

Suomen Tiejhdistyksen pääsihteeri Jouko Perkkiö näkee YT-näyttelyn vahvuutena sen laaja-alaisuuden:

- Näyttelyn kävijäkunta koostuu kuntien, valtion ja alan urakointiliikkeiden edustajista. Siksi muun muassa Tiejhdistyksen jäsenet ja taustayhteisöt ovat huomanneet, että YT-näyttelyyn kannattaa osallistua. Erityisesti teiden ja katu- jen rakennus- ja kunnossapitokoneiden valmistajat ja maahantuojat, konsultit ja alan tietotekniikan osaajat

arvostavat YT-näyttelyä.

- Kasvavana kävijäjoukko- na ovat yksityisteiden tiekuntien vastuunkantajat, jotka joutuvat huolehtimaan oman yksityistiensä ja ehkä kalliiden siltojen kunnossapidosta ja perusparantamisista.

- Järjestämme jälleen myös tiesännöittäjien vuosittaisen neuvottelupäivän YT-tapahtuman yhteydessä. Tiesännöittäjiä on Tiejhdistys kouluttanut viime vuosien aikana vajaat 200 ja nyt ensi syksynä on jälleen uusi kurssi.

Dan-Henrik Långströmin mielestä Suomen kuntatekniikan yhdistyksen ja sen yhteistyökumppaneiden näkökulmasta näyttelyn tekee kiinnostavaksi, että koko yhdyskuntatekniikan kirjo on kattavasti edustettuna yhdellä kertaa:

- Niinpä tietoa, ideoita ja mahdollisuuksia asiakkaiden solmimiseen on runsaasti tarjolla.
- Suomen jätehuolto on murroksessa, mikä luo myös uusille innovaatioille mahdollisuuksia, kertoo Jätelaitosyhdistyksen

Yhdyskuntatekniikka YT -tapahtumaviikolla on näyttelyn lisäksi monia oheistapahtumia kuten Tiejhdistyksen järjestämä ammattiseminaari teiden ja katu- jen kunnossapidosta.

ahturna Tampereella

Tienpidon koneet ja laitteet ovat YT-näyttelyssä yksi tärkeimmistä osa-alueista. Myös yksityisteiden tienpitoon on mahdollista saada uusia vinkkejä.

Liikenteenohjauslaitteita tarvitaan kaikilla teillä ja kaduilla. YT-näyttelyssä niihin on helppo tutustua.

toimitusjohtaja Markku Salo.

• Jätedirektiivin ja -lain uudistus tuovat tullessaan uusia tavoitteita ja haasteita kierrätyksen, hyötykäytön ja logistiikan alueille. Millaisilla keräysjärjestelmillä ja kalustolla vastaamme haasteisiin, jotka polttoaineen kallistuminen tuo tullessaan?

Salon mukaan nyt alkaa olla markkinoita esimerkiksi monilokeroautoille, jotka

pystyvät keräämään useita jätelajeja yhdellä pysähdyksellä.

Vesi- ja viemärilaitosyhdistyksen apulaisjohtaja Mika Rontu kertoo, että YT09-näyttelyyn yhteydessä pidettävä maksullinen Vesihuolto 2009 -päivät tuo tapahtumaan 500 ammattilaista, jotka ovat suoraan tekemässä vesi- ja viemärihuollon hankintapäätöksiensä kanssa.

Infra ry:n sidosryhmien

kannalta merkittävää näyttelyssä on ollut tilaajien ja toimittajien kohtaaminen.

- Maa- ja vesirakentajat sekä teiden, katujen ja teollisuuden ylläpito- ja hoitotyötä tekevät ammattilaiset ovat solmineet hyviä suhteita messuilla, toimitusjohtaja Paavo Syrjö Infra ry:stä kertoo.

YT-näyttely

• Yhdyskuntatekniikka 2009 -näyttely 27.-29.5.2009

Tampereen messu- ja urheilukeskuksessa

• Ensimmäinen näyttely järjestettiin 1983 Kouvolassa
• Näyttely toteutetaan joka toinen vuosi
• järjestäjät: Vesi- ja viemärilaitosyhdistys (VVY), Jätelaitosyhdistys (JLY), Infra ry, Suomen tieyhdistys (STY) ja Suomen kuntatekniikan yhdistys (SKTY)

Lisätietoa: www.yhdyskuntatekniikka.fi

www.rumtec.fi

Rumpuputket ja sillat

- Holvisilta KASI
- Monilevyrakenteet
- Teräs- ja muovirummut
- Pyöreät putkisillat
- Geotekstiilit
- Arinalevyt

Rumtec Oy
Yhdystie 40
62800 VIMPELI
Puh 020 7609 200

Wintie

Suosittu ohjelmisto tiekuntien hallintoon

- yksiköinti - maksuunpanoluettelo
- tieyksikkömaksujen laskutus - käyttömaksut
- kokouskutsut - osoitetarrat - kirjanpito

Tutustu lisää ja lataa demoversio www.matriset.fi

Katso myös www.tiekunta.fi

UUTUUS! NetWintie

Hoida tiekunnan asiat Internetissä!

Matriset Oy Puh. 040 5589 137
sales@matriset.fi

Hiekkaa, soraa, mursketta ja sepeliä.

Tiekuntien tarpeisiin laadukkaita kiviainekset tienparannuksiin ja -rakentamiseen.

Ota yhteyttä ja kysy lisää!

Lähimmän yhteyshenkilösi löydät internet-sivuiltamme www.morenia.fi.

 morenia

www.morenia.fi

Kerikannan yksityistie Kangasniemellä juhli 27.9.2008

Teksti: Mervi Laitinen
Kuvat: Reetta Laitinen

Kangasniemeläisen Kerikannan yksityistien rakentamisesta on kulunut 40 vuotta. Tien rakentajien patsas paljastettiin 40-vuotisen taipaleen kunniaksi.

Puulaveden ympäröimässä Hokan kylässä sijaitseva Kerikannan kylä oli vielä 40 vuotta sitten veneliikenteen varassa. Kyläläiset hoitivat asiointinsa kirkolle Kinttuniemen kaupan kautta kulkien. Viiden karjatilan maidotkin tuotiin kaupan rantaan moottoriveneillä.

Saassa Kerikannan kylä ei sijaitse, mutta kulkuyhteydet mannerta pitkin olisivat vieneet runsaasti lisää aikaa ja samalla matka olisi lisääntynyt. Tie- ja siltahanke Pajusalmen yli oli ollut vireillä aiemmin, mutta sodan jälkeen voimat olivat keskittyneet jälleenrakentamiseen. Voimavaroja tien tekemiseen ei sillä hetkellä riittänyt.

Urpo Malinen vieraili usein appivanhempiansa kesämökillä Kerikannassa ja Kinttuniemen kaupalla käydessään kuulosteli isäntien jutustelua tarkalla korvalla. Hän palveli tuolloin, vuonna 1968, RUK:ssa Haminassa ja oli hyvin perillä pioneerikomppanian kurssien tekemistä harjoitustöistä, kuten sillan rakentamisesta. Ajatus moottorimarssiharjoituksesta Haminasta Kan-

Pioneerikomppania rakensi sillan 1968. (Kuva Martti Ronkainen)

gasniemelle ja sillan rakentamisesta virisi. Esitys sai hyväksynnän sotilasläänistä saakka. Isäntien innostus tien ja sillan rakentamiseen oli valtava. Hanke päätettiin toteuttaa heti.

Kaiken tarvittavan puutavaran isännät hankkivat omista metsistään ja ne sahattiin Kyröläisen talon sirk-

kelillä. Myös rautakauppata-
varoiden, kauhakuormaajan
ja traktoreiden hankinta oli
tilallisten vastuulla. Pioneeri-
komppania teki siltasuun-
nitelman ja sillaksi suunniteltiin kolmiaukkoista 20
tonnin siltaa, joka tulisi ole-
maan noin 50 metriä pitkä.
RUK lupasi tuoda mukanaan
katerpillarin tien tasausta

varten.

RUK:n moottorimars-
si aloitettiin maanantaina
23.9.1968 ja Kerikantaan
tullessa komppania ma-
joittui teltoihin mantereen
puolelle. Tien linjauksesta
huolehti isäntä **Kauko Rei-
nikainen**, joka metsästys-
retkillään oli oppinut tun-
temaan kotikylänsä maastot

hyvin. Työt aloitettiin sama-
na päivänä.

Kolmijoukkueinen kom-
pania vaihtoi työkohteita
päivittäin; yksi joukkue hu-
olehti sillan rakentamisesta,
toinen tien raivauksesta
mantereen puolelta ja kol-
mas tien raivauksesta kylän
puolelta. Kerikannan yksi-
tyistie oli valmis 26.9.1968.
Vain neljässä päivässä oli
syntynyt noin 3,5 km tietä
sekä Pajusalmen silta. Pää-
tösjuhla pidettiin Kyröläisen
tuovassa ja juhlan jälkeen
lähdettiin tanssimaan Syvä-
lahden lavalle.

Tien juhlalliset avajaiset
pidettiin sillalla 27.9.1968
leikkaamalla sinivalkoinen
nauha ja ajamalla ensimä-
äinen auto sillan yli. Pai-
kalla olivat kylän väki sekä
pioneerikomppania. Pian
pioneerikomppania jo lähti-
kin moottorimarssille takai-
sin Haminaan.

Kerikannantien valmis-
tuminen helpotti huomatta-
vasti kyläläisten elämää;
meijeriautokin pääsi nyt kul-
kemaan tietä pitkin. Suuria
investointeja ei tiehen tar-
vittu kuin vasta vuonna 1981.
Tuolloin vanha silta purettiin
ja tilalle asennettiin moot-
torivene liikenteen salmessa
mahdollistava rumpusilta.
Kerikannantietä perustet-

taessa osakkaita oli kuusi,
nyt osakasmäärä oli jo 44.
Tien kantavuutta koetteli
nousseen osakkaiden määrän
lisäksi maitoauto-, posti-,
koulukuljetus- ja puutava-
raliikenne. Kelirikkoaikana
tie petti pahasti.

Vuonna 2007 Kerikannan-
tiellä toteutettiin perus-
parannus. Kaakkois-Suomen
tiepiiriltä saatiin avustusta
60 % ja Kangasniemen kun-
nalta 20 % perusparannuksen
kustannuksista. Osakkaiden
omaksi osuudeksi jäi 20 %
joka katettiin kaksinkertais-
tamalla normaali vuosimak-
su.

Tien perusparannuksen
suorittivat kangasnieme-
läiset yritykset Murskari
Oy ja Maanrakennus Janne
Seppänen. Kaikki sivuojat
kaivettiin uudelleen, maa-
kivet poistettiin, rumpuja
asennettiin, räjäytettiin
ja kalliomursketta ajettiin
kulutuskerrokseksi. Sillan
kaiteet oikaistiin urakoitsi-
joiden ja kyläläisten yhteis-
voimin. Jälleen Kerikannan
kyläläiset osoittivat talkoo-
henkeä yhteisen tien hyväk-
si. Tiesakkaiden mielestä
Kerikannan tiestä kehkeytyi
"Kangasniemen paras yksi-
tyistie".

Louhinnan yhteydessä
Jukka Seppänen löysi kai-

Näytä meille tie. Vakuutamme sen jäsenhintaan.

Suomen Tieyhdistyksen jäsenenä saat yksityisen tiekunnan vastuuvakuutukset jäsenhintaan.
Soita 010 19 15 00 tai lähetä viesti osoitteeseen yritysasiakkaat@if.fi

Yhteiskuva juhlijoista.

Tiekunnan puuhamiehet vasemmalta: Marcus von Bonsdorff, Timo Kyröläinen, Urpo Malinen, Juhani Hokkanen ja Vesa Hokkanen.

Muistolaatan teksti.

vinkoneen kauhalla koukissaan erikoisen muotoisen kiven, jonka hän nosti sivuun. Kivi muistutti muodoltaan ja kooltaan vanhaa kilometripylvästä. Siitä päätettiin tehdä tien rakentajien patsas ja se nostettiin korkeimman mäen huipulle, tien reunaan. Tästä heräsi ajatus 40-vuotis juhlien järjestämisestä 27.9.2008.

Tiekunta päätti juhlia miettiessään muistaa niin entisiä kuin nykyisiäkin tien rakentajia, sekä rahoittajia. Patsaan juhlallinen paljastustilaisuus pidettiin Kerikannantiellä, Koiraniemen tienhaarassa lauantaina 27.9.2008 klo 14.00. Paikalle oli kutsuvieraiden lisäksi kerääntynyt myös runsas joukko kyläläisiä. Vanhoista

pioneerikomppanian miehistä mukana olivat kompanianpäällikkö Paavo Salonen, joukkueenjohtaja Arto Mikkonen, joukkueiden varajohtajat Kalevi Vallittu ja Markku Korpela sekä oppilaiden edustajana Martti Ronkainen. Mainittakoon, että rakentavien oppilaiden joukossa oli myös kirjailija Antti Tuuri, mutta hän oli estynyt saapumasta tilaisuuteen.

Tien puuhamies ennen ja nyt, hoitokunnan puheenjohtaja Urpo Malinen, toivotti kaikki tervetulleiksi hupulla peitetyn patsaan vierellä. Tien rakentamista muistelleen Kauko Reinikaisen puheenvuoron jälkeen Paavo Salonen paljasti patsaan ja käytti RUK:n pioneerikomppanian puheenvuoron.

Patsaaseen on kiinnitetty muistolaatta, jossa mainitaan tien rakentajat 40 vuot-

ta sitten ja nyt. Rahoittajien puheenvuoroissa Jukka Tamminen Kaakkois-Suomen tiepiiristä ja Kangasniemen kunnan kunnanvaltuuston pj. Antti Lindqvist toivat tervehdyksensä juhlivalle tiekunnalle. Perusparantajien puheenvuoron käyttänyt Kari Luukkainen kehotti tieosakkaita käyttämään tietä lujaa, mutta muistutti myös että tiellä ei saa ajaa lujaa.

Urpo Malinen ja Antti Lindqvist jakoivat muistotaulut ja pienet lahjat tien rakentajille ja perusparantajille. Muistotaulun, jossa on sama teksti kuin patsaan muistolaatassa, saivat Paavo Salonen, Arto Mikkonen, Jorma Vallittu, Markku Korpela, Jukka Tamminen, Kari Luukkainen, Janne Seppänen ja Jukka Seppänen. Musiikista tilaisuuden aikana huolehti Matti Laitinen haitarinsa

kanssa. Juhlallisen patsaan paljastustilaisuuden päätteeksi koko väki kokoontui yhteiskuvaan.

Kutsuvieraiden voimin kokoonnuttiin vielä tien päässä olevaan Kyröläisen taloon kahvin ja keskustelun merkeissä. Tilalta löytyi vanha vieraskirja, johon tien rakentajat 40 vuotta sitten olivat nimensä kirjoittaneet. Nyt samaan vieraskirjaan kirjoittivat nimensä nykyiset perusparantajat, hoitokunta sekä muut juhlassa mukana olleet. Tulevat sukupolvet, jotka raapustavat nimensä vieraskirjaan 40 vuoden päästä, osaavat varmasti arvostaa sitä sinnikkyyttä, ahkeruutta ja talkoohenkeä, joka Kerikannan kylällä on mahdollistanut hyvän yksityistien rakentamisen ja ylläpitämisen.

•PUTKISILLAT
•TERÄS- JA MUOVIRUMMUT
•SUODATINKANKAAT
•GEOVERKOT

ViaPipe
Vernissakatu 6, Vantaa
Eteläinen Asemakatu 2, Riihimäki
www.viapipe.fi

p.0207 415 400
p.0207 415 420

Ammattien erityspiirteitä

Meitä on monenlaisia...

Alla muutamien ammattien erityspiirteitä.

Insinööri

Mies ajelee maaseudun mutkateitä moottoripyörällä ja huomaa että on eksyksissä. Mutkan takaa mies huomaa, että tien poskessa seisoo toinen pyörä ja sitä korjailee joku motoristi. Hän pysäyttää kohdalle ja kysyy: "Anteeksi, voisitko auttaa? Lupasin erälle ystävälleni että tapaisin hänet tunti sitten, mutta en tiedä missä olen?"

Pyöräänsä korjaava mies vastaa: "Totta kai voin, istut uudenkarhean moottoripyöräsi päällä ja sijaintisi on 40 ja 41:n asteen välillä pohjoista pituutta, 59 ja 60:n asteen välillä itäistä pituutta."

"Sinun täytyy olla insinööri", sanoo eksynyt motoristi.

"Niin olen" vastaa mies "mutta mistä tiesit?" "No, kaikki mitä kerroit, on kyllä teknisesti totta. Mutta minulla ei ole aavistustakaan mitä tehdä informaatiollasi ja totuus on, että olen edelleen eksyksissä."

Työkalut maahan laskenut bikeri vastaa: "Sinun täytyy olla johtaja."

"Niin olen", mies vastaa, "mutta mistä tiesit?"

"No, et tiedä missä olet ja minne olet menossa. Olet tehnyt lupauksen, josta sinulla ei ole minkäänlaista käsitystä miten sen voit pitää ja odotat että minä ratkaisen ongelmasi. Totuus on, että olet täsmälleen samassa tilanteessa kuin ennen tapaamistamme, mutta nyt se on jostain syystä minun vikani."

Konsultti

Matkalla autolla kotiin golfkentältä eräs management-konsultti näki jättimäisen lammaslaman tien vieressä olevalla niityllä.

Kun konsultti havaitsi lammaspaimenen, hän pysäytti autonsa ja sanoi paimenelle: "Onpa sinulla iso lauma paimennettavana. Jos pystyn arvaamaan prikulleen montako lammasta laumassa on, niin saanko sinulta yhden lampaan?"

Paimen mietti hetken, tuumi että oli riskitöntä suostua konsultin pyyntöön ja lupasi hänelle lampaan. Konsultti otti esille simuloitimensa, loi satelliittiyhteyden, mittasi niityt jne. Kaksi tuntia myöhemmin hän sulki tietokoneen, meni paimenen luo ja sanoi: "Laumassasi on 5 147 lammasta."

Paimen äimistyi, mutta myönsi konsultin olevan oikeassa. Konsultti otti lähimmän elukan syliinsä ja laittoi sen auton takapenkille. Paimen sanoi konsultille: "Saanko lampaan takaisin jos pystyn arvaamaan ammattisi?"

Konsultti yllättyi kysymyksestä, mutta hänkin katsoi riskin olevan olemattoman pieni ja suostui.

Paimen sanoi: "Olet management-konsultti, eikö vain?"

Nyt oli konsultin vuoro äimistyä ja hän totesi: "Miten sinä sen tiesit?"

Paimen sanoi: "Se oli aika helppoa. Ensinnäkin, kukaan ei pyytänyt sinua tulemaan tänne."

Toiseksi, näit kovasti vaijaa pystyäkseesi kertomaan minulle sellaista mitä jo tiedän. Ja kolmanneksi, ilmeisesti et tiedä minun

toiminnastani mitään, koska voittolampaasi on minun koirani!"

Osaavat apinat

Turisti oli tullut eläinkauppaan, ja seurasi taustalta edeltävän asiakkaan asiointia: "Saisinko yhden C-apinan, kiitos."

Kauppias nyökkäsi, meni kaupan laidalla olevan häkin luokse ja toi asiakkaalle apinan. Kauppias laittoi apinalle kaulapannan ja talutushihnan ja ojensi apinan asiakkaalle sanoen: "Se tekee 4 000 euroa."

Asiakas maksoi ja käveli ulos apinan kanssa. Turisti meni säikähtäneenä kauppiaan luokse ja kysyi: "Sepä oli kallis apina. Miksi se maksoi niin paljon?"

Kauppias vastasi: "Jaa, se apina osaa ohjelmoida C-kielellä - erittäin nopeasti, hyvää koodia, ei virheitä, hyvinkin rahan arvoinen apina."

Turisti katsoi apinaa toisessa häkissä: "Tämä on vieläkin kalliimpi! 8 000 euroa! Mitä tämä apina osaa tehdä?"

"Niin, tämä on C++ apina; se osaa tehdä C++ -ohjelmointia ja jopa JAVA-kieltä. Tulos on erittäin käyttökelpoista", sanoi kauppias.

Turisti katsoi vielä ympärilleen hetken aikaa ja näki kolmannen apinan omassa yksityisessä häkissään. Hinnalappu apinan kaulassa ilmoitti hinnaksi 40 000 euroa. Turisti henkäisi kauppiaille: "Tämä maksaa yhtä paljon kuin kaikki muut yhteensä! Mitä IHMETTÄ tämä apina tekee?"

Kauppias vastasi: "Noh, en ole ikinä nähnyt sen tekevän mitään, mutta muut apinat kutsuvat sitä projektipäälliköksi".

Tieisännöitsijä radiossa

Mervi Laitinen on neljän lapsen äiti Kangasniemen Rutakoskelta ihan Keski-Suomen porteilta, Hankasalmen rajalta. Mervillä on yhden naisen yritys, kirjanpito- ja tieisännöintipalvelu.

Mervi oli Etelä-Savon radion päiväkirjavieraana marraskuun alussa. Päiväkirjavieras vaihtuu viikoittain ja haastattelun kohteena on kiinnostavia paikkakuntalaisia. Haastateltavilta kysellään asioita laidasta laitaan - niin koti- kuin työasioita. Mervin kohdalla kiinnostavaa oli varmasti kuunnella, kuinka tieisännöinti sujuu vielä niin kovin miesvaltaisella alalla.

Mervin mielestä oli mielenkiintoista olla radion vieraana, vaikka vähän jännittikin, mitä kaikkea haastattelija kysyy. Myönteistä palautetta on tullut paljon.

Mervi Laitinen, tieisännöitsijä Kangasniemeltä.

Tieyhdistyksen yhteystiedot yksityistieasioissa

Suomen Tieyhdistys ry
Kaupintie 16 A, 00440 Helsinki
Puhelin 020 786 1000
Faksi 020 786 1009
toimisto@tieyhdistys.fi
www.tieyhdistys.fi

Toimialajohtaja Elina Kasteenpohja
- yksityistieasiantuntija jäsenille ja kunnille
Puhelin 020 786 1004
elina.kasteenpohja@tieyhdistys.fi

Yksityistieasioissa palvelevat
Toimistosihteerit Tarja Flander - julkaisutilaukset, jäsenrekisteri, osoitteenmuutokset
Puhelin 020 786 1006
toimisto@tieyhdistys.fi

Toimitusjohtaja Jaakko Rahja
Puhelin 020 786 1001
jaakko.rahja@tieyhdistys.fi

TIEHALLINTO
VÄGFÖRVALTNINGEN

TIEKUNNAN YHTEYSTIETOJEN MUUTOSILMOITUS

Kunta, jossa yksityistie sijaitsee	
Tien nimi ja numero	
Tiekunnan jakeluosoite	Postinumero ja postitoimipaikka
Tiekunnan yhteyshenkilö ja hänen asemansa (hoitok. pj, toim.mies, muu)	
Yhteyshenkilön jakeluosoite, jos eri kuin tiekunnan osoite Postinumero ja postitoimipaikka	
Tiekunnan sähköpostiosoite ja tiekunnan edustajan puhelinnumerot	

"Tiekunnan osoitetiedot lehden jakelua varten on saatu Tiehallinnon yksityistiejärjestelmästä. Tiehallinto ei luovuta tiekunnan yhteyshenkilön osoitetietoja pelkästään kaupallisiin tarkoituksiin. Yhteyshenkilö voi halutessaan kieltää osoitetietojensa luovuttamisen myös tutkimus-/tiedotustarkoituksiin, esim. tämän tiedotuslehden lähettämiseen. Kiellän yhteystietojeni luovuttamisen."

Kopioi tai leikkaa irti ja postita osoitteella Asta Perosvuori, Keski-Suomen tiepiiri, PL 58, 40101 Jyväskylä. Voit ilmoittaa pyydyt tiedot hänelle myös puhelimitse tai sähköpostilla. Tarvittavat yhteystiedot löydät toisaalta tästä lehdestä.

TIEHALLINNON YHTEYSTIEDOT YKSITYISTIEAVUSTUSASIOISSA

VALTAKUNNALLINEN YKSITYISTIEAVUSTUSNEUVONTA

TIEHALLINNON ASIAKASPALVELU/ YKSITYISTIEAVUSTUSNEUVONTA:
0206 90 303 (ma-pe 9-16)
(asiakaspalvelu@tiehallinto.fi)

VÄGFÖRVALTNINGENS KUNDSERVICE:
0206 90 301 (mā-frē 9-16)
(kundservice@tiehallinto.fi)

AVUSTUSHAKEMUSTEN TOIMITUSOSOITTEET
VUONNA 2009

HÄMEEN TIEPIIRI
KESKI-SUOMEN TIEPIIRI
TURUN TIEPIIRI
UUDENMAAN TIEPIIRI
VAASAN TIEPIIRI

Tiehallinto
Asiakaspalvelut,
Yksityistieavustukset
Yliopistonkatu 38, PL 376,
33101 Tampere

KAAKKOIS-SUOMEN TIEPIIRI
Kauppamiehenkatu 4,
45100 Kouvola

SAVO-KARJALAN TIEPIIRI
Kirkkokatu 1, PL 1117,
70101 Kuopio

OULUN TIEPIIRI
Veteraaninkatu 5, PL 261,
90101 Oulu

LAPIN TIEPIIRI
Hallituskatu 3 B, PL 194,
96101 Rovaniemi

KOKO MAAN ERITYISKOHTEET (lauttapaikat, jäätiet ja vuosittain purettavat sillat)
Turun tiepiiri
Yliopistonkatu 34, PL 636,
20101 Turku

YKSITYISTIEAVUSTUSASIOIDEN KEHITTÄMINEN

Keski-Suomen tiepiiri
Cygnaeuksenkatu 1, PL 58,
40101 Jyväskylä

LOMAKKEITA JA LISÄTIETOJA AVUSTUKSEN HAKEMISESTA

Tiehallinnon internet-sivut,
www.tiehallinto.fi/yksityistiet